

Rok XVIII
Wydanie AB

Poznań,
24 kwietnia 1962

Cena 50 gr
Nr 96 (5664)

Fabryka wyrobów ściernych w Kole — przy pomocy ZSRR

W Kole trwają przygotowania do budowy wielkiej Fabryki Materiałów i Wyrobów Ściernych. Ostatnio powołano dyrektora budowy zakładu, która zajmie się na miejscu koordynacją poczynań inwestycyjnych. W najbliższym czasie przystąpi się do organizowania zaplecza budowy. M.in. w czerwcu br. robotnicy zainicjują budowę hotelu na 80 łóżek.

Kolska Fabryka Materiałów i Wyrobów Ściernych będzie w oparciu o wszechstronną pomoc Związku Radzieckiego. Projekt wstępny zakładu opracował i dostarczył już Polsce Instytut Projektowy „Giprostanok” w Leningradzie. Współpraca obejmuje również szkolenie kadr polskich fachowców w Kraju Rad. Kierownictwo przedsiębiorstwa budowy odbyło niedawno 3-miesięczny staż w Zakładach Wyrobów Ściernych w Zaporozżu, na Ukrainie. Kilkudziesięciu absolwentów politechniki zapoznali się z rozwojem radzieckiego przemysłu ściernego. Z ZSRR otrzymamy większość

dostaw — ok. 7 tys. ton maszyn i urządzeń dla fabryki. Specjaliści ze Związku Radzieckiego pomagają w Kole przy montażu agregatów i rozruchu urządzeń.

Nowy zakład stanowić będzie jeden wielki kombinat, w którym zastosowane zostaną najnowsze metody produkcyjne, jak np. automatyzacja sterowania urządzeń zasilających piece w energię elektryczną, mechaniczne przygotowanie masy wsadowej itp.

Fabryka powstać ma w bieżącej 5-lacie i zatrudni blisko 1500 pracowników. Wytworzą ona będzie dwa zasadnicze rodzaje produktów: materiały ściernie (elektrokorund, węgiel krzemowy, mikroproszki) i wyroby ściernie (papier, płótno ściernie, tarcze ściernie). Duże zapotrzebowanie na te artykuły zgłaszają przemysły: obrabiarkowy i drzewny — do szlifowania, ceramiczny — do produkcji materiałów ogniotrwałych oraz hutnictwo — do wyrobu tygli potrzebnych do topienia metali odpornych na wysokie temperatury.

Nowy zakład ma duże znaczenie dla gospodarki narodowej, gdyż zajmować się będzie produkcją antyimportową. Dotychczas bowiem 85 proc. zapotrzebowania na te materiały pokrywać musiał z importu. Za granicą brak również artykułów ściernych. Kolski zakład wytworzący będzie 20-krotnie więcej materiałów ściernych, niż wynosi ich obecna, krajowa produkcja. Część kolskich materiałów przeznaczymy nawet na eksport. (Zet)

Nareszcie drastyczniejsze kroki

Rozkaz strzelania do salanowców

Władze orańskie wydały komunikat, zabraniający ludności przebywania na tarasach domów i balkonach. Do osób nie przestrzegających tego zakazu zostanie otwarty ogień bez ostrzeżenia. Rozkaz ten wchodzi w życie od 25 kwietnia. Ogień łączny z bombardowaniem lotniczym zostanie również otwarty do bojkówkarzy OAS, krążących w mieście. Ogień niszczący będą również zapory — wznoszone przez salanowców na ulicach i drogach.

Rozkaz jest następstwem nowej strzelaniny w Oranie w nocy z czwartku na piątek. Żołnierze, strzegący gmachów prefektury, ostrzelali ultraradycznych znajdujących się na tarasach sąsiednich domów. Bojkówkarze odpowiedzieli ogniem. Ofiar w ludziach nie było.

Wysoki komisarz Francji w Algierii, Fouchet, oświadczył w piątek dziennikarzom w Rocher Noir, że oddziały, two-

Wł. Gomułka przyjął ambasadora ZSRR

I sekretarz KC PZPR Władysław Gomułka przyjął 20 bm. ambasadora ZSRR w Polsce Awierkija Aristowa i odbył z nim rozmowę na temat radziecko-amerykańskiej wymiany poglądów w sprawie pokojowego uregulowania kwestii niemieckiej i związanych z tym problemów. (PAP)

Otwarcie I sesji Rady Najwyższej ZSRR

Agencja TASS podaje:

W poniedziałek, 23 kwietnia o godzinie 16 (czasu moskiewskiego) rozpoczęła się na Kremlu pierwsza sesja Rady Najwyższej ZSRR szóstej kadencji.

Deputowani do obecnej Rady Najwyższej zostali wybrani 18 marca 1962 roku.

Odbywają się osobno posiedzenia obu izb Rady Najwyższej — Rady Związku i Rady Narodowości.

Hucznymi oklaskami powitali deputowani przywódcy partii komunistycznej i kierownicy rządu radzieckiego z Nikitą Chruszczowem na czele, którzy zajęli miejsca w łóżach rządowych. (PAP)

10-milionowa książeczka PKO

Według obliczeń PKO, 10-milionowa książeczka oszczędnościowa otwarta została 12 bm. Nie było możliwe uchwycenie, która z książeczek była tą jubileuszową. W związku z tym PKO przeznaczyła 3 tys. złotych upominki dla każdego województwa do rozdawania pomiędzy właścicieli książeczek oszczędnościowych otwartych 12 bm. Te pieniężne upominki dopisane zostały do wkładów na książeczkach. (PAP)

Nareszcie drastyczniejsze kroki

Spotkanie Pierwuchin — Stoph

Jak podaje agencja TASS, ambasador nadzwyczajny i pełnomocny ZSRR w NRD — Pierwuchin odwiedził 20 kwietnia pełniącego obowiązki przewodniczącego Rady Ministrów NRD — Stoph'a i na polecenie rządu radzieckiego poinformował go o radziecko-amerykańskiej wymianie poglądów na temat pokojowego uregulowania kwestii niemieckiej oraz związanych z tym problemów.

Stoph podziękował ambasadorowi Pierwuchinowi za wyczerpującą informację. Podczas rozmowy obecny był wiceminister spraw zagranicznych NRD — Koenig.

Uchwała X Plenum KC PZPR

w sprawie rozwoju i przyspieszenia postępu technicznego
w przemyśle maszynowym (Skrót)

Od IV Plenum KC PZPR, które wytyczyło program przyspieszenia postępu technicznego w naszym kraju, minęły dwa lata.

W okresie tym nastąpił wzrost zainteresowania problematyką postępu technicznego i rozszerzenia frontu walki o nową technikę.

Należy jednak stwierdzić, że zmiany zapoczątkowane po IV Plenum dokonują się w tempie zbyt wolnym. Realizacja uchwały IV Plenum mogła i powinna być dać lepsze i szybsze wyniki oraz znaleźć bardziej zdecydowane odbicie w konkretnym programie działania, w zmianach w technice i organizacji produkcji, w stylu zarządzania, kierowania i planowania postępu technicznego. Dokonane zmiany nie odpowiadają w pełni ani naszym potrzebom, ani naszym realnym możliwościom.

W tych warunkach Komitet Centralny uznał za niezbędne dokonanie oceny sytuacji w przemyśle maszynowym, stanowiącym decydujące ogniwo postępu technicznego w całej gospodarce narodowej.

W okresie ostatnich dwóch lat przemysł maszynowy osiągnął poważne rezultaty zarówno w dziedzinie wzrostu produkcji jak i w rozszerzeniu asortymentu produkowanych maszyn i urządzeń.

W okresie ostatnich dwóch lat uzyskano w przemyśle maszynowym również postęp w organizacji i technologii wytwarzania. Znalazło to wyraz w szerokim wprowadzaniu norm technicznych uzasadnionych w powiązaniu z przegladem i usprawnianiem procesów technologicznych, z poprawą organizacji i przygotowania produkcji.

W ostatnim okresie przystąpiono do bardziej gruntownego porządkowania gospodarki materiałowej, aktualizacji norm zużycia materiałów i tworzenia warunków dla istotnego zmniejszenia zużycia materiałowego.

Doceniając te poważne osiągnięcia przemysłu maszynowego, Plenum KC uważa równocześnie za niezbędne podkreślić, że podstawowe wytyczne uchwały IV Plenum są w tym przemyśle realizowane powoli, nierównomiernie i nie dość szeroko.

Nie osiągnięto dostatecznie do rezerw jakie istnieją w postępowej technologii i organizacji produkcji. Nie podjęto na szerszą skalę prac zmierzających do mechanizacji i automatyzacji procesów produkcyjnych. Nie stworzono sprzyjających warunków przy

spieszenia cyklu uruchomienia nowych i coraz bardziej nowoczesnych wyrobów, w szczególności przez organizację silnych baz konstrukcyjno-technicznych w przedsiębiorstwach i przez skupienie doświadczonych kadr w zakładowych ośrodkach przygotowania produkcji.

Plenum KC uważa za niezbędne zwiększenie wysiłków robotników, techników, inżynierów i wszystkich zatrudnionych w przemyśle maszynowym dla jak najpełniejszego wykorzystania rezerw, dla śmiałego i szerokiego wdrażania nowej techniki do produkcji maszynowej.

Plenum KC uważa za niezbędne postawienie problemu przemysłu maszynowego przed całą partią dla udzielenia niezbędnej pomocy temu przemysłowi.

O pełne wykorzystanie rezerw przemysłu maszynowego — o wyższy poziom techniki i organizacji produkcji

Komitet Centralny zaleca:

1 Na podstawie prowadzonych prac zmierzających do określenia zdolności produkcyjnych w zakładach przemysłu maszynowego opracować branżowe programy pełnego wykorzystania maszyn i urządzeń oraz powierzchni produkcyjnych.

2 Przyspieszyć modernizację procesów technologicznych. We wszystkich branżach powinny być opracowane plany unowocześnienia procesów produkcyjnych, w pierwszym rzędzie procesów powtarzalnych o dużej pracochłonności.

Należy w szerszym zakresie zastępować obróbkę wdrożoną przez precyzyjne metody kucia, tłoczenia i odlewania. Należy stworzyć warunki dla wykorzystania maszyn automatycznych i wielonarzędziowych zgodnie z ich charakterystyką i przeznaczeniem. Należy opracować zakładowe programy unowocześniania technologii.

3 Poważne możliwości zwiększenia produkcji i wydajności pracy związane są z zastosowaniem grupowej obróbki części, co stwarza możliwości przechodzenia w zakładach o produkcji seryjnej i drobnoseryjnej na wielkoseryjne metody wytwarzania.

4 Organizacja produkcji w przemyśle maszynowym wymaga stałego doskonalenia. Należy kontynuować porządkowanie i doskonalenie organizacji produkcji rozpoczęte w przedsiębiorstwach w okresie wprowadzania norm technicznych uzasadnionych. Nie wolno godzić się z praktyką nadrabiania godzinami nadliczbowymi niedociągnięć w organizacji pracy.

5 Znacznie usprawnić zaopatrzenie przemysłu w narzędzia i oprzyrządowanie, a zwłaszcza zapewnić pełne uzbrojenie wysokowydajnych obrabiarek zespołowych, automatów i półautomatów, rewolwerówek oraz obrabiarek specjalnych, wykorzystując w pełni ich technologiczne możliwości.

(Dokończenie na str. 2)

List Lenina do komunistów polskich

W dzienniku „Prawda” z dnia 22 kwietnia ogłoszony został po raz pierwszy list W. I. Lenina z października 1921 r. do komunistów polskich.

Polski przekład pełnego tekstu tego listu ukazuje się w najbliższym numerze czasopisma „Z pola walki”. (PAP)

Bieżący tydzień w Sejmie

Tydzień poświęcony w Sejmie zapowiada się pracowicie, obradować będzie bowiem 7 komisji: 25 bm. zbiorą się: Komisja Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego oraz Pracy i Spraw Socjalnych, 26 bm. obradować będą komisje Handlu Wewnętrznego, Kultury i Sztuki, Przemysłu Lekkiego, Rzemiosła i Spółdzielczości Pracy oraz Komisja Komunikacji i Łączności, a 27 bm. Komisja Handlu Zagranicznego.

Komisja Handlu Wewnętrznego zajmie się problemem kontroli jakości towarów w obrocie towarowym. Komisja Kultury i Sztuki rozpatrzy dezyderaty podkomisji, dotyczące działalności kulturalno-oświatowej na terenie budowy kluczowych obiektów 5-latk.

Nagrody leninowskie na rok 1962

Komitet Nagród Leninowskich ogłosił listę osób, którym przyznano nagrody na rok 1962.

W dziedzinie nauki i techniki Nagrody Leninowskie otrzymało 20 naukowców i inżynierów, a w dziedzinie literatury i sztuki — przyznano 6 nagród.

Wśród laureatów znaleźli się m. in. jeden z najwybitniejszych fizyków radzieckich Lew Landau, matematyk Lew Pontriagin oraz członkowie kilku zespołów specjalistów, których zasługa jest odkrycie nowych wielkich złóż ropy naftowej, opracowanie nowych metod automatyzacji produkcji itd.

Nagrodę literacką w dziedzinie literatury otrzymali wybitny poeta białoruski Pietrus Browka — za zbiór poezji „A dni płyną...” i poeta litewski Eduardas Miezelajis — za tom wierszy „Człowiek”. W dziedzinie literatury wyróżniona została monografia Kornieja Czukowskiego poświęcona twórczości Niekrasowa.

Dalsi laureaci to wybitny pianista Emil Gilels, plastyk Włodzisław Faworski — twórca radzieckiej szkoły snycerskiej i rzeźbiarz Lew Kierbel twórca niedawno odsłoniętego w Moskwie pomnika Karola Marksa. (PAP)

Ruanda i Urundi uzyskują niepodległość

Według informacji z Addis-Abeby, Ruanda i Urundi uzyskają 1 lipca br. niepodległość, jako odrębne kraje. — Poinformowała o tym specjalna komisja ONZ, powołana do spraw terytoriów powierniczych — administrowanych przez Belgię, po zakończeniu rozmów z przywódcami Ruandy i Urundi. (PAP)

Przyjaźń ze Związkiem Radzieckim rękojmią bezpieczeństwa Polski!

Uchwała X Plenum KC PZPR

(Dokończenie ze str. 1)

Należy rozwinąć bazę produkcji sprzętu spawalniczego oraz dodatkowych materiałów dla potrzeb spawalnictwa w takim stopniu, aby pokryła całkowicie zapotrzebowanie krajowe i zabezpieczyła wdrażanie do przemysłu na szeroką skalę nowoczesnych metod spawania automatycznego.

6 Przyspieszyć i wydawnie rozwijać pracę w dziedzinie koncentracji i specjalizacji produkcji.

Programem specjalizacji należy w pierwszym rzędzie objąć produkcję części i zespołów przemysłu motoryzacyjnego, maszyn rolniczych i włókienniczych, wyroby metalowe powszechnego użytku, a także produkcję typowych narzędzi i przyrządów oraz powszechnie stosowanych, typowych i znormalizowanych części maszyn — jak koła zębate, sprężyny, sprzęgła, łożyska, ślizgowe, wałki, dźwignie itp.

7 Ustalić zadania w zakresie mechanizacji robót ciężkich i pracochłonnych w kierunku przyspieszenia tempa i zakresu zmechanizowania prac, zwłaszcza w odlewniach, kuźniach, montażu i malarniach.

Szczególnej uwagi wymaga mechanizacja i usprawnienie transportu wewnątrzzakładowego, w pierwszym rzędzie w przedsiębiorstwach odczuwających niedobór siły roboczej.

8 Powiększyć założony program automatyzacji w przemyśle maszynowym, zwłaszcza w zakresie produkcji i zastoso-

owania linii automatycznych. Trzeba pod tym kątem zrewidować programy rozwojowe poszczególnych branż, które ze względu na wielkość produkcji posiadają największe możliwości zastosowania wielkoseryjnych metod wytwarzania (motoryzacja, elektrotechnika, elektronika, maszyny rolnicze, wyroby metalowe, wyroby konsumpcyjne trwałego użytku).

W przemysłach o produkcji seryjnej i drobnoseryjnej należy przechodzić na stosowanie obrabiarek ze sterowaniem programowym.

Należy umożliwić wydzielanie załóg prototypowni w określonych przedsiębiorstwach z ogólnozakładowego funduszu płac i planu zatrudnienia oraz stworzyć możliwości wyłączenia kosztów utrzymania prototypowni z kosztów produkcji bieżącej.

9 Należy jak najbardziej zbliżyć do produkcji branżowe i technologiczne instytuty naukowo-badawcze, centralne biura konstrukcyjne oraz biura projektów technologicznych. Instytuty naukowo-badawcze i centralne biura konstrukcyjne powinny koncentrować swą działalność na pracach badawczych, technologicznych i konstrukcyjnych o zasadniczym znaczeniu dla całej branży.

Zakłady biura konstrukcyjne powinny w zasadzie pracować nad doskonaleniem konstrukcji wyrobów już produkowanych w przedsiębiorstwie oraz opracowywać nowe konstrukcje mieszczące się w jego profilu produkcyjnym.

II

O nowoczesność konstrukcji i przyspieszenie nowych uruchomień

Sprawą o szczególnej wadze jest zapewnienie nowoczesności rozwiązań konstrukcyjnych i technologicznych nowo podejmowanej produkcji, szybkie wycofywanie z produkcji przestarzałych maszyn i urządzeń i zastępowanie ich konstrukcjami nowoczesnymi.

Komitet Centralny stwierdza:

1 Decydującym ogniwem wprowadzania nowej techniki jest przedsiębiorstwo produkcyjne. W przedsiębiorstwach należy koncentrować potencjał badawczy i konstrukcyjny, zapewniający pokrycie podstawowych potrzeb produkcji, tak w zakresie nowych konstrukcji jak i metod wytwarzania. Należy rozwijać i umacniać zakładowe biura konstrukcyjne, zakładowe biura i laboratoria technologiczne, prototypownie i stacje prób, skupiając w nich najbardziej doświadczone kadry.

2 Centralne biura konstrukcyjne powinny nastawiać się w coraz większym mierze na konstruowanie nowych rodzajów maszyn nie mieszczących się w istniejącej specjalizacji zakładów, na konstruowanie zunifikowanych, nowoczesnych elementów i zespołów do szerokiego wykorzystania w pracach zakładowych biur konstrukcyjnych oraz obsługiwać zakłady nie posiadające własnych biur konstrukcyjnych.

3 Należy podnieść wymagania w stosunku do konstruktorów w zakresie nowoczesności i wyglądu estetycznego maszyn i urządzeń, zwracając szczególną uwagę na opracowanie założeń do nowych konstrukcji. Należy eliminować podejmowanie prac nad konstrukcjami, które w założeniach nie przewidują po prawy właściwości eksploata-

cyjnej w stosunku do produkowanych typów maszyn i urządzeń produkowanych w kraju i zagranicą.

4 W celu skrócenia cyklu nowych uruchomień, a w szczególności w celu skrócenia do niezbędnego minimum okresów między poszczególnymi etapami konstruowania i uruchamiania produkcji nowych wyrobów, należy zrewidować dotychczasowy tryb zatwierdzania i poszczególnych etapów przygotowywania nowej produkcji w kierunku zwiększenia uprawnień przedsiębiorstw.

5 Należy zobowiązać resorty przemysłowe do stworzenia maksymalnych ułatwień dla przedsiębiorstw i placówek badawczych w nabywaniu materiałów technicznych i elementów dla celów związanych z przygotowaniem nowych rodzajów produkcji, wykonywaniem prototypów i prowadzeniem prac badawczych i doświadczalnych.

6 Niemale znaczenie dla rozwoju nowej techniki w przemyśle maszynowym ma zabezpieczenie dostaw nowoczesnych tworzyw z hutnictwa, z przemysłu chemicznego i innych.

7 Należy szerzej korzystać z możliwości współpracy projektowo-konstrukcyjnej w ramach RWPG, rozszerzając wymianę informacji technicznej, dokumentacji konstrukcyjnej, organizując wspólne biura i zespoły konstrukcyjne. Należy rozszerzyć koordynację prac naukowo-badawczych i dążyć do ustalenia wspólnych planów tych prac.

Należy także w uzasadnionych przypadkach szerzej korzystać z licencji, gdy wykorzystanie jej zapewnia szybki postęp w poszczególnych ważnych dziedzinach gospodarki.

III

O szybszy rozwój przemysłu maszynowego — bazy postępu technicznego w całej gospodarce

Baza produkcyjna niektórych gałęzi przemysłu maszynowego jest niedostateczna w stosunku do szybko narastających potrzeb gospodarki narodowej.

W związku z tym należy:

1 Dokonać analizy istniejących zdolności produkcyjnych, założeń rozwojowych

oraz wewnętrznych i eksportowych potrzeb gospodarki narodowej w dziedzinie produkcji maszyn i urządzeń i zgodzić z tymi potrzebami rozwijać bazę produkcyjną przemysłu maszynowego.

2 Zwrócić szczególną uwagę na rozwój produkcji maszyn ciężkich. Szybki roz-

wój hutnictwa, chemii, kopalnictwa odkrywkowego i innych powinien się opierać w większym niż dotychczas stopniu na krajowej produkcji podstawowych maszyn i urządzeń, przy jednoczesnym uwzględnieniu międzynarodowego podziału pracy między krajami socjalistycznymi.

3 Rozwinąć bazę produkcyjną i projektowo-konstrukcyjną przemysłu obrabiarkowego. Rozwój przemysłu obrabiarkowego powinien iść w kierunku szybszego opowania produkcji obrabiarek ciężkich skrawających, urządzeń do produkcji plastycznej, obrabiarek specjalizowanych, zespołowych, wielocelowościowych, obrabiarek przeznaczonych do precyzyjnej obróbki wykończeniowej oraz linii automatycznych.

4 Przyspieszyć rozwój bazy produkcyjnej i projektowo-konstrukcyjnej dla produkcji urządzeń i środków mechanizacji robót ciężkich i pracochłonnych, a także dla produkcji urządzeń do automatyzacji procesów wytwarzania.

IV

O stworzenie warunków sprzyjających rozwojowi techniki (planowanie, finansowanie, bodźce ekonomiczne)

W związku z tym Komitet Centralny zaleca:

1 Przyspieszyć pracę nad wprowadzeniem nowej metodologii planowania postępu technicznego, zwracając szczególną uwagę na planowanie na szczeblu przedsiębiorstw i branż oraz na powiązania planu postępu technicznego z planem produkcyjnym, planem inwestycyjnym, planem zaopatrzenia, planem wzrostu wydajności pracy, planem obniżki kosztów. Należy więc dążyć do przeprowadzania ekonomicznego rachunku efektywności postępu technicznego już na etapie planowania i dokonywania na tej podstawie wyboru najkorzystniejszych rozwiązań.

2 Podstawowym ogniwem planu postępu technicznego powinien być plan rozwoju techniki w przedsiębiorstwie.

Plany postępu technicznego powinny być zatwierdzane łącznie z innymi częściami planów techniczno-ekonomicznych. Należy stworzyć dodatkowe możliwości premiowania określonych kategorii pracowników inżynierów-techników w przedsiębiorstwach za realizację zadań postępu technicznego.

3 Podnieść rolę branżowego planowania rozwoju techniki. Branżowe plany postępu technicznego opracowane przez zjednoczenia wiodące powinny przede wszystkim zawierać plan nowych uruchomień oraz plany doskonalenia metod wytwarzania.

Branżowe plany postępu technicznego powinny zawierać konkretne zadania dla instytutów naukowo-badawczych, dla centralnych biur konstrukcyjnych, biur projektowych — wiażąc prace tych placówek z planami rozwojowymi branży oraz planami rozwoju przedsiębiorstw.

4 W celu usunięcia hamulców postępu technicznego należy uwzględnić skutki ryzyka postępu technicznego i brać je pod uwagę przy ocenie działalności przedsiębiorstwa.

Należy udoskonalić system finansowania nowej techniki.

5 Przeanalizować system tworzenia i podziału funduszu postępu technicznego. FPT powinien w znacznej części pozostawać w dyspozycji przedsiębiorstw. FPT powinien być w przedsiębiorstwie wykorzystywany przede wszystkim na finansowanie najważniejszych prac związanych

z realizacją zasad kompletności dostaw maszyn i urządzeń z niezbędnym standardowym wyposażeniem.

Rozszerzenia wymaga praktyka ustalania generalnych do stawców odpowiedzialnych za kompletność i terminowość dostaw oraz skoordynowania prac wszystkich poddostawców.

6 W celu lepszego wykorzystania bazy produkcyjnej przemysłu maszynowego sporządzić bilans zdolności produkcyjnych przedsiębiorstw przemysłu maszynowego zgromadzonych w Ministerstwie Przemysłu Ciężkiego jak i w innych resortach (komunikacja, budownictwo, górnictwo i energetyka) i na tej podstawie ustalić program produkcji na najbliższe lata.

7 Konsekwentnie zacieśniać współpracę produkcyjną i naukowo-techniczną w ramach RWPG dla wspólnego podejmowania na zasadach racjonalnego podziału pracy produkcji trudnych i ważnych maszyn i urządzeń, zwłaszcza w przypadkach, gdy umożliwia to — dzięki koncentracji produkcji — zastosowanie rozwiązań na wysokim poziomie technicznym, opartych o wielkoseryjne metody wytwarzania.

IV

O stworzenie warunków sprzyjających rozwojowi techniki (planowanie, finansowanie, bodźce ekonomiczne)

z ryzykiem, a posiadających ważne znaczenie dla realizacji planu postępu technicznego w przedsiębiorstwach i w branży.

Pilnym zadaniem jest krytyczne przeanalizowanie podziału i wykorzystywania FPT. Należy z jednej strony skierować znaczną część środków do dyspozycji przedsiębiorstw, z drugiej zaś nie dopuszczać do wykorzystywania FPT niezgodnie z jego przeznaczeniem. Niezbędne jest opracowanie przepisów, które umożliwią wyodrębnienie kosztów przygotowania produkcji nowych wyrobów i odpowiednie rozłożenie w czasie obciążenia tymi nakładami kosztów nowego wyrobu.

6 Kontynuować porządkowanie zatrudnienia w przedsiębiorstwach — istnieją bowiem nadal przestoje w zatrudnieniu, które hamują postęp techniczny i organizacyjny w przedsiębiorstwach.

Równocześnie zgodnie z poprzednimi uchwałami KC trzeba usprawnić system planowania zatrudnienia, uwzględniając w planach przedsiębiorstw potrzeby uzasadnione opłacalnością wzrostem pracochłonności. Plan zatrudnienia nie powinien być przeszkodą dla podejmowania nowej produkcji i wdrażania postępu technicznego (np. podejmowanie produkcji bardziej pracochłonnej, a materiałowooszczędnej) oraz dla przygotowania nowych uruchomień.

7 Dokonać kompleksowej analizy i usprawnić działania bodźców ekonomicznych w dziedzinie postępu technicznego, szczególnie z punktu widzenia zainteresowania przedsiębiorstw w podejmowaniu produkcji nowych i nowoczesnych wyrobów w miejsce wyrobów przestarzałych.

Należy wprowadzić taki system ustalania cen na maszyny i urządzenia, aby silniej niż obecnie zachęcał przedsiębiorstwa do unowocześnienia produkcji oraz do wycofywania z produkcji przestarzałych wyrobów. Należy rozważyć celowość systematycznego obniżania cen fabrycznych na wyroby przestarzałe, a także celowość podwyższania rentowności na nowo uruchomione wyroby.

8 Usprawnić obowiązujący obecnie system płac personelu technicznego w przedsiębiorstwach w kierunku usunięcia dysproporcji płacowych, hamujących dopływ sił

inżynierów-technicznych do działań przygotowawczych produkcji. Należy przyspieszyć prace nad opracowaniem nowego taryfikatora kwalifikacyjnego dla przemysłu maszynowego, uwzględniając w nim

w szczególności potrzebę stworzenia silniejszej zachęty do podnoszenia kwalifikacji i opanowywania zawodów ważnych dla rozwoju techniki.

V

Podnoszenie kwalifikacji i prawidłowe rozmieszczenie kadr inżynierów-technicznych

Należy śmielej niż dotychczas realizować politykę koncentracji doświadczonych i zdolnych kadr w zakładowych biurach konstrukcyjnych, technologicznych i w zakładowych laboratoriach, nie zaniebując rozwoju centralnych biur konstrukcyjnych i centralnych placówek naukowo-badawczych. Należy w szerszym zakresie doszkalać kadry inżynierów-technicznych, a w szczególności:

a) powołać resortowe ośrodki szkolenia i wprowadzić w resortach zorganizowany system podnoszenia kwalifikacji kadr inżynierów-technicznych;

b) stopniowo wprowadzać obowiązek dokształcania wszystkich pracowników inżynierów-technicznych, a zwłaszcza młodej kadry inżynierów;

c) zapewnić koordynację doskonalenia kadr inżynierów-technicznych.

Instytuty naukowo-badawcze — zwłaszcza instytuty technologiczne oraz centralne biura konstrukcyjne powinny prowadzić systematyczne doszkalanie inżynierów i techników zatrudnionych w przedsiębiorstwach. Komitet do spraw techniki, Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego, Polska Akademia Nauk, szkoły wyższe i NOT po-

winny umożliwić pracownikom naukowo-badawczym, konstruktorom i technologom zapoznanie się z osiągnięciami nauki i techniki w kraju i zagranicą. Należy zorganizować systematyczne doszkalanie tych pracowników.

Należy powszechnie rozwijać wszelkie formy podnoszenia kwalifikacji i szkolenia pracujących, szczególnie zaś formy kształcenia majstrów, techników i inżynierów bez oderwania od produkcji, nie zaniebując ośrodków przemysłowych oddalonych od centrów naukowych. Należy rozwijać w różnych formach szkolenie robotników i podnoszenie ich kwalifikacji.

Kształcenie kadr technicznych na wyższych uczelniach należy jeszcze bardziej przystosować do wymogów przemysłu i kierunków rozwoju techniki, zwiększając rekrutację kandydatów na wydziały technologiczne, na kierunki kształcenia organizatorów produkcji, oraz na deficytowe specjalności, jak: elektronika, radiotechnika, mechanika precyzyjna, automatyka.

Należy umożliwić wydzielanie funduszu płac inżynierów, odbywających staż produkcyjny w przedsiębiorstwach z ogólnozakładowego funduszu płac i planu zatrudnienia i zobowiązać resorty i zjednoczenia do właściwego rozmieszczania inżynierów-stażystów na zakładach.

VI

Zadania organizacji partyjnych

1 Instancje partyjne powinny zwrócić większą uwagę na pracę organizacji partyjnych w centralnych biurach konstrukcyjnych i projektowych oraz w instytutach naukowo-badawczych. Rola i znaczenie tych organizacji rośnie wraz ze wzrostem znaczenia instytutów i placówek naukowo-badawczych w rozwiązywaniu problemów technicznych i wdrażaniu postępu technicznego do produkcji. Organizacje partyjne tych instytucji powinny coraz bardziej wnikać w merytoryczne problemy ich pracy, pomagać w usuwaniu trudności, pobudzać aktywność pracowników, oddziaływać na jakość nowych rozwiązań technicznych i na terminowość wprowadzania ich do przemysłu.

2 Partia powinna pobudzać i rozwijać inicjatywę techniczną załóg. Należy wypowieć dzieć walkę bierności i samozadowoleniu, praktyce wycieknięcia tylko na dostawy z zewnątrz i rozwiązywania najprostszymi nawet problemami technicznymi siłami spoza zakładów.

3 Sprawy postępu technicznego, wdrażania nowej techniki powinny zająć należne miejsce w działalności samorządu robotniczego.

Pobudzanie do aktywnej pracy samorządu, a nie zastępowanie go przez specjalne komisje i konferencje partyjno-ekonomiczne i partyjno-techniczne, jest najlepszą drogą oddziaływania instancji i organizacji partyjnych na wzrost aktywności samorządu robotniczego, rad robotniczych i ich przywódców, partyjnych i bezpartyjnych działaczy samorządu.

Organa samorządu robotniczego powinny:

troszczyć się o właściwe rozstawienie kadr technicznych, o wzrost kwalifikacji załóg i o rozwój szkolnictwa zakładowego, rozpatrywać plany postępu technicznego w oparciu o opinie inżynierów, techników, ekonomistów, robotników, wiażąc sprawy nowej techniki z postępowaniem w organizacji pracy. Organizować wspólnie z zakładowymi kołami stowarzyszeń naukowo-technicznych prze-

glądać stanu techniki, dbać o uwzględnienie w planach postępu technicznego i ich realizacji wymogów bezpieczeństwa i higieny pracy, mechanizacji prac ciężkich i pracochłonnych.

4 Organizacje partyjne i związki oraz samorząd robotniczy powinny wzmocnić troskę o rozwój masowej racjonalizacji i wynalazczości pracowników.

Samorząd robotniczy, a zwłaszcza rady robotnicze i ich przywódcy, powinny kontrolować działalność w zakresie realizacji w zakładach pracy planów postępu technicznego, czuwać nad właściwym wykorzystaniem FPT i zapewniać w przedsiębiorstwach warunki zapewniające wzrost inicjatyw pracowników na rzecz aktywnego postępu technicznego w gospodarce narodowej.

5 Szybki i wszechstronny rozwój techniki jest najważniejszym zadaniem, jakie plenum stawia przed całą partią, a w szczególności przed organizacjami partyjnymi i członkami partii pracującymi w zakładach przemysłu maszynowego, w biurach konstrukcyjnych, w instytutach naukowo-badawczych.

Partia powinna torować drogę postępowej myśli technicznej i postępowym rozwiązaniom, popierać twórców techniki i nowatorów produkcji oraz krytykować niechęć do nowoczesnych rozwiązań.

Uchwały X Plenum KC w sprawie postępu technicznego w przemyśle maszynowym powinny być odpowiednio wykorzystane również w innych działach gospodarki socjalistycznej, w celu podniesienia wydajności pracy, pełnego i terminowego wykonania zadań NPG, dalszego rozwoju sił twórczych kraju i zapewnienia realizacji zaplanowanego wzrostu stopy życiowej ludności pracy miast i wsi. Do dnia 1 czerwca br. powinien być opracowany i zatwierdzony przez Radę Ministrów szczegółowy plan i terminarz realizacji wniosków, zawartych w niniejszej uchwale.

XXII Zjazd KPZR a problemy rolne

Jak produkować 4 razy więcej

W miarę zagłębiania się w treść nowego programu KPZR i studiowania materiałów o statniego Plenum Komitetu Centralnego, czytelnik nabiera wyraźnego przekonania o istniejących na wsł radzieckiej olbrzymich rezerwach produktywnych. Właściwe ich wykorzystanie wymaga intensywniej gospodarki na roli. Z tym wiąże się wiele nowych problemów społeczno-ekonomicznych i produkcyjno-technicznych.

Struktura organizacyjna gospodarstw musi być dostosowana do nowych kierunków w rolnictwie. Specjalizacja, koncentracja i automatyzacja procesów produkcyjnych wymagać będzie szerszego niż dotychczas współdziałania. Po wstąpiu już gospodarstwa po 5, 10 i 20 tysięcy ha, prowadzące między sobą kooperację w dziedzinie przemysłu przetwórczego, w dziedzinie budowlano-montażowej, w zakresie usług, zaopatrzenia, leczniczego itp. Powstawać będą międzykołchozowe elektrownie, kombinaty przemysłu spożywczego, zakłady weterynaryjne, banki wzajemnej pomocy itp.

Nowe kierunki

Jakie są w skrócie nowe kierunki rozwojowe radzieckiego rolnictwa? W rezultacie oczekuje się do 1980 roku prawie czterokrotnego wzrostu globalnej produkcji — w porównaniu ze stanem dzisiejszym. Czy takie zwielokrotnienie wydajności w rolnictwie jest możliwe?

Odpowiedź twierdzącą znajdujemy nie tylko w teorii. Wyplwa ona z praktycznych doświadczeń. Po uwolnieniu się z feudalnego zacofania carskiej Rosji, Związek Radziecki w ciągu kilkudziesięciu lat wyrósł na potęgę przemysłową świata. To jest fakt bezsporny. Kraj o tak wielkiej dynamice rozwojowej, o niespożytych siłach wytwórczych — ma wszelkie możliwości zrealizowania nowych, wielkich przedsięwzięć w rolnictwie.

Rozbudowany przemysł może bowiem w pełni zaopatrzyć rolnictwo w środki produkcji i dać akumulację, która pozwala państwu zwiększać nakłady na gospodarkę rolną. Dysponując takim zespołem środków, można zastosować szeroko pojętą intensyfikację w tej gospodarce. Przywrócenie wagi i wartości leninowskiej zasady materialnego zainteresowania pracowników rolnictwa, gwarantuje (wraz z całym zespołem innych elementów społeczno-politycz-

nych i ekonomicznych), wykonanie założonego programu.

Nowa struktura organizacyjna kołchozów i sowchozów przewiduje powstanie zjednoczeń rolniczo-przemysłowych, które gospodarkę rolną organicznie powiążą z przemysłem, przerabiającym surowce rolnicze.

„Łączenie przemysłu spożywczego z rolnictwem — czytamy w „Woprosach Ekonomiki” — to nie uniwersalizacja działów produkcji, lecz współpraca i zespalanie wysiłków dla lepszego podziału pracy i wykorzystania rezerw siły roboczej na wsi, zwiększenie towarowości, a zatem i dochodowości gospodarstw oraz — co nie mniej ważne — wykorzystanie w szerszym zakresie odpadków przemysłu na potrzeby hodowli.”

Pod znakiem intensyfikacji

Lokalizowanie zakładów przetwórstwa spożywczego przy kołchozach podtykowane jest względami gospodarczymi (odległości i koszty transportu surowców do przetwórnicy). Jeżeli w szybkim tempie wzrastać będzie proces intensyfikacji produkcji roślinnej i zwierzęcej, warzywniczej i sadowniczej, to — rzecz jasna — zwiększy się udział produktów wysokowartościowych, ale trudnych do transportu, raczej wymagających przeróbki na miejscu. Wtedy zbyt półfabrykatów i gotowych wyrobów będzie korzystniejszy dla kołchozów, podnosić się będzie dobrobyt kołchoźników, wzrastać będzie ich materialne zainteresowanie produkcją. Przeobrażeniom korzystnym ulegną wsie, zamieniając się w rolniczo-przemysłowe osiedla. Praca w rolnictwie przekształci się w specyficzną odmianę pracy przemysłowej.

„Likwidacja społeczno-ekonomicznych i kulturalno-bytowych różnic między miastem a wsią, to jeden z największych sukcesów budownictwa komunistycznego — czytamy w Programie KPZR.

Każdy obwód administracyjny otrzyma ośrodki naukowo-doświadczalne. Chodzi o to, aby eksperymentów nie przeprowadzać w gospodarstwach produkcyjnych, bo to rzecz zbyt kosztowna, ale dostarczać im wypraktykowane już zalecenia, wskazówki, metody. Instytuty i uczelnie rolnicze zlokalizowane będą na wsiach, jak najbliższej procesów produkcyjnych — „aby studenci uczyli się, pracując i

pracowali ucząc się praktycznie”.

Słowo o systemie

Na omawiane tematy rozwinięła się szeroka dyskusja w czasopiśmie radzieckich. Rozprawiono się generalnie z systemem trawopolnym Williamsa, uznany i przyjęty w ekstensywnej gospodarce rolniej, niedopuszczalnym zaś przy intensyfikacji tej gospodarki. Ponieważ zdecydowanie opowiedziano się za intensyfikacją, wnioski nasuwały się same.

Niemalą rolę odgrywa relacja cen w obrocie między przemysłem a rolnictwem. Polityka cen powinna uwzględnić interesy rozszerzonej produkcji w gospodarstwie rolnym. Kołchozy i sowchozy nie mogą rozwijać się należycie bez stałego rozszerzania swych funduszy na produkcję, bez zharmonizowania a-

kumulacji i spożycia. Toteż w ostatnich latach zniesiono w ZSRR obowiązkowe dostawy, podwyższono ceny na płody rolne, obniżono ceny traktorów, samochodów ciężarowych, maszyn rolniczych, części zamiennych i paliwa.

Zdecydowanie zmieniono w Związku Radzieckim zasadę skupu artykułów rolnych, który odbywać się będzie na podstawie umów kontraktacyjnych, zawieranych przez państwo z poszczególnymi gospodarstwami. W ten sposób wpływ będzie na zwiększenie produkcji i regulowanie jej odpowiednio do zapotrzebowania rynku.

Te i wiele innych posunięć politycznych, ekonomicznych i organizacyjnych — przyniosą w rezultacie nowe zwycięstwo nauki marksistowsko-leninowskiej. Partia komunistyczna zapewni krajowi obfitość dóbr materialnych bezpośredniego spożycia.

J. K.

Reklamacja w sprawie reklamacji

Handlowe kłopoty poznaniaków

Nasz przemysł produkuje wiele artykułów powszechnego użytku. Zalogą każdej fabryki stara się, by przez odpowiednią jakość zapewnić swym wyrobom szybki zbyt. Handel je zamawia. Klienci kupują. Wydawalioby się, że to sprawa jasna i oczywista. A jednak.

Poruszyliśmy w poprzednich artykułach z tego cyklu problemy tak zwanych braków asortymentowych na rynku, zwracając między innymi uwagę na fakt, że znaczna ilość zakładów przemysłu terenowego i spółdzielczości pracy posiada jeszcze możliwości podjęcia produkcji różnego rodzaju drobiazgów potrzebnych w życiu codziennym. I właśnie w życiu codziennym występują „handlowe” zjawiska, które nas często drażnią, przyprowadzając a ból wątroby.

Klient — handel — wytwórnia

Jednym z nich jest problem reklamacji klientów w stosunku do handlu i z kolei handlu do producentów. Przyjrzyjmy się, jak to wygląda na przykładzie poznajskiego sklepu PSS nr 324 z porcelaną i wyrobami ze szkła, należącego do tych, niestety, jeszcze nielicznych w Poznaniu sklepów, w których problem reklamacji

został właściwie potraktowany. (Oby sklepów takich było więcej.)

Każdy rozumie, że podczas transportu serwisów porcelanowych, szklanek, wazonów itp., nawet mimo dobrego opakowania, może nastąpić uszkodzenie towaru. W porównaniu do lat ubiegłych, procent stłuczek w sklepach wprawdzie zmalał, notuje się jednak wypadki tak zwanych uszkodzeń niezawinionych.

Wyobraźmy sobie, że klientowi podobna się szczególnie serwis stołowy ze względu na oryginalny wystrój kolorystyczny. Wyraża życzenie kupna, okazuje się jednak, że serwis ten jest zdekompletowany, ponieważ up. przy soście odpadło w transporcie uszko. Sprzedawczyni pomna wniosków wynikających z hasła „Klient ma rację”, wyjaśnia, że kierownictwo sklepu zwróci się do producenta z prośbą o uzupełnienie wzoru serwisu nr XZ. Zapewnia jednocześnie, że reklamacja zostanie w krótkim czasie załatwiona.

Drugi przypadek. Klientka po odebraniu paczki z towarami niefortunnie wsiada do taksówki. W rezultacie jeden z talerzy i salaterka ulegają uszkodzeniu (serwis nietani i szkoda kompletu). Wracając do sklepu klientka stwierdza, że z jej winy wydarzył się ten wypadek, prosi jednak by za dopłatą można było uzupełnić zestaw porcelany. Kierownik sklepu oświadcza, że postara się zamówić dodatkowo w fabryce stuczone sztuki stołowego garnituru.

W tym miejscu zrozumiała prawidłowość postępowania obu stron urywa się. Wszystko zależy teraz od wytwórcy. Zakłady otrzymują list sklepu i... chowają go do akt nie zapominając naturalnie o pieczęcie: wypłynęło dnia itd.

Tak w pobieżnej relacji wygląda sprawa niejednej reklamacji sklepu PSS nr 324.

Numerkowy balagan

Gdzie szczegóły? Prosimy bardzo. Oto one: Pismem z dnia 3 lipca 1961 roku — kierownik w. w. sklepu PSS zwraca się do zakładów porcelany w Cielmowie, zamawiając w ramach reklamacji klientki G. K. rawierkę i salaterkę wzór „Carre” — 53913. Odpowiedź nie nadchodzi...

7 września na ręce dyrektora handlowego „Cielmowa” skierowany jest monit. Czytamy w nim między innymi: „Do naszego sklepu po raz nie wiadomo który przybyła nasza klientka p. G. K. w sprawie zamówionych za naszym pośrednictwem w Waszych zakładach części do serwisu stołowego nr j.w. Ponieważ już dwa miesiące rozkładamy bezradnie ręce i dłużej nie potrafimy jej „czarować” — prosimy, przejmijcie więc Panowie „tę rolę” od nas i odpowiedźcie choć na nasze pismo z 3 lipca 1961 roku — bo tego przecież wymaga etyka han-

W POSZUKIWANIU straconego czasu

Zabawa w Telimenę

I któż by to pomyślał, że właściwie wszystkim winna Mickiewiczowska Telimena!

Któż w pacholeć, niewinnym wieku zdolny był przewidzieć niecie intencje mistrza Adama, który wśród nieszkodliwych z pozoru wierszy, sławiących urok puszczy litewskich przemysła — jakże zgubne w skutkach — zasady obyczajowe. I jak czynił to perfidnie: głosicielem ich uczynił nie naiwną Zosię ani też nazbyt wyrafinowanego hrabiego — lecz w sam raz edukowaną, doświadczoną tudzież piękną Telimenę. No i kto z państwa oparł się jej wdziękowi? Kto zapomniał, jaki powszechny aplauz, jaki ogromny efekt, jakie uznanie wzbudziła swym, w miarę opóźnionym, przybyciem na obiad? No właśnie, pamiętamy to, pamiętamy. A jeśli nawet nie pa-

mietamy, to podświadomie czujemy, iż eleganckie maniere wymagają opóźnionego nieco zjawienia się w miejscach umówionych.

Pół biedy byłoby, gdyby te kokieteryjno-savoir-vivre'owe zasady wzięła sobie do serca wyłącznie piękniejsza połowa naszego, kulturowego tradycje narodowe, społeczeństwa. Niestety. Panowie również ulegli Telimienie. Więcej nawet. Zasadę spóźniania przyjęli dziś za obowiązujący kanon dobrego tonu nie tylko ci, którzy przybywają, lecz również ci, którzy oczekują. Znaczenie to wszyscy doskonale z familijnych lub towarzyskich wizyt, składanych od czasu do czasu. „Oczekujemy was o piątą” — mówi z wdziękiem pani domu, a pan domu dodaje od siebie, by zadokumentować, że to on ma ostatnie słowo: „tylko się nie spóźnijcie”. Zaproszeni, w dzień wizyty przypominają sobie: „Ciapuskowie prosili na piątą, no to koło pół do szóstej trzeba się zbierać; wcześniej nie wypada”. A Ciapuskowie tuż przed piątą leniwie podnoszą się z foteli: „No, trzeba się przebrać; Kicińscy za grosz tak tu nie mają i na pewno jeszcze przed szóstą się zważą”. Te prywatne bon-tonowe niuanse nie są zresztą najbardziej dokuczliwe. W małym gronie znajomych (a kogoś stać na duże?) ukrótce doskonale orientujemy się w tym, co kto lubi, co kogo gorszy i potem już bezpiecznie lawirujemy wśród najróżniejszych mierzyc życia towarzyskiego.

Ala są przecież także spotkania inne. Nie ważne czy noszą nazwę zebrań, konferencji, zjazdów czy po prostu rozmowy przy kawie. W każdym razie wszystkie one są tak zwanej natury urzędowej, oficjalnej — z rzędu tych, które mają swe wyznaczone miejsce w kalendarzu na biurku i w siedmiodzielnym harmonogramie tak zwanego dnia pracy. Więc o 10 konferencja w Centralnym Zarządzie, o 12 rozmowa z reżyserem w „WZ”. Dwie godziny — w sam raz żeby zdążyć. Nie. Nie zdążysz. O 10 w Centralnym Zarządzie zastaniesz tylko zdziwioną sekretarkę, która najczęściej „niestety nic nie wie, a pana dyrektora jeszcze nie ma”. Po 15 minutach zjawia się pan dyrektor i najuprzejmiej przeprosza zdziwioną, że — patrzcie, patrzcie! — ktoś już jest. Potem przychodzą kolejno bywalcy. Oni nie popielniają gaffy punktualności i nie peszą organizatorów.

Drobiazg? Wyjątek? Bywa? Nic podobnego: reguła! Jeśli nawet mniej więcej punktualnie zjeździe się spore grono, jeśli i organizatorzy są w porę zorganizowani, zawsze znajdzie się ktoś, na kogo przypada poczekać i ktoś kto o tym przypomni. Nie spotkasz natomiast przeważnie nikogo, kto by powiedział, że wypada przede wszystkim nie spóźniać się. Bo spóźnianie rujnuje nasz dzienny plan zajęć, kradnie nam czas, na którego nadmiar nikt przecież nie narzeka, każe nam bezproduktywnie i bezprzyjemności spędzać wolne chwile, które każdy z nas wiedziałby dobrze, jak spędzić gdzie indziej.

A więc panowie przewodniczący, kierownicy, sekretarze, referenci i wszyscy zwykli odsiadujący urzędowymi spotkaniami na różnych szczeblach, proponuję: przestańmy bawić się w Telimenę! Doprawdy — nie czas to i miejsce ku temu.

WANDA CHILA

JANUSZ ŁYSZYK

Nowe prawo wynalazcze ■ Zmienione zadania Urzędu Patentowego ■ Skrócenie drogi od konstrukcji do produkcji

Wśród szeregu ważnych wydarzeń ostatniego okresu przemknęły się bez większego echa trzy bardzo istotne dla rozwoju gospodarki narodowej fakty.

Na kilka dni przed X Plenum KC Rada Ministrów rozpatrzyła wreszcie projekt nowego prawa wynalazczego, obejmującego swym zasięgiem także ruch racjonalizatorski. Fakt ten ma olbrzymie znaczenie dla dalszego umacniania postępu technicznego, albowiem stare normy prawne regulujące dotąd wynalazczość pracowniczą od dawna już się przeżyły — nie tylko że nie odpowiadały dzisiejszemu potrzebom społecznym, lecz w wielu przypadkach stały się hamulcem postępu.

Projekt nowego prawa wynalazczego, definiując pojęcie wynalazku i projektu racjonalizatorskiego bardzo mocno obwarowuje prawa wynalazców i racjonalizatorów produkcji, daje im możliwość uczestniczenia w realizacji i badaniach swoich pomysłów. Twórcy przyjętego do realizacji pomysłu będzie otrzymywał świadectwo autorskie, korzystniejsze niż dotąd wynagrodzenie, a także będzie mógł korzystać z szeregu innych uprawnień, których nie posiadał. Zakład ma ustawowy obowiązek udzielania pomocy twórcom w opracowywaniu projektów, a gdy pomysł uzna za dobry — musi go bezwarunkowo zrealizować i wpro-

Z prac Rady Ministrów

adzić do produkcji. Zaniechać realizacji przyjętego projektu, zakład będzie mógł tylko wtedy, jeśli uzyska na to zgodę zjednoczenia bądź resortu.

Opracowany został także projekt nowego zakresu zadań Urzędu Patentowego. Projekt przewiduje, iż Urząd Patentowy będzie miał obowiązek inicjowania, organizowania i koordynowania działalności związanej z wynalazczością, wzorami użytkowymi i zdobniczymi, znakami towarowymi oraz projektami racjonalizatorskimi, czuwaniem nad wykorzystaniem wynalazków i ochroną praw ich twórców.

Na Urząd Patentowy spada obowiązek informowania przemysłu o stanie wynalazczości i korzyściach ekonomicznych płynących z zastosowania wynalazków. Takiej wiedzy lecz wyczerpującej informacji o tym co spoczywa w sfaresach Urzędu, działacze gospodarczy i technicy dotąd nie mieli. Nikt dotąd także nie interweniował

na rzecz szerokiego upowszechnienia najbardziej rewelacyjnych nawet usprawnień. Teraz ta normalna sytuacja powinna się zmienić.

Rada Ministrów podjęła też uchwałę w sprawie trybu opracowywania i zatwierdzania dokumentacji technicznej nowych maszyn i urządzeń oraz tworzenia wiodących ośrodków konstrukcyjnych. Ustawa ta wychodzi na przeciw powszechnie wysuwany postulatom inżynierów i stwarza warunki dla radykalnego skrócenia oraz wyprostowania drogi jaką przejść musi każda nowa konstrukcja od chwili powstania pomysłu w głowie twórcy, do seryjnej produkcji w przemyśle.

Poszczególne przepisy tej ustawy ułatwiają opracowywanie projektów konstrukcji najbardziej nowoczesnych, faworyzują je, nakładają na ich twórców obowiązki nadzorowania prac aż do seryjnej produkcji, a jednocześnie kładą tamę przenikaniu do przemysłu niedopracowanych technicznie i niesprawdzonych eksploatacyjnie prototypów.

Tak więc kilka problemów, z którymi borykali się (i nasi wielkopolscy) inżynierowie i racjonalizatorzy, które wskazywali na zebraniach, jako hamujące postępy techniczny, znajdują się na najlepszej drodze do pomysłowego rozwiązania. (pch)

I liga piłkarska

Grupa A

Gwardia — Ruch 5:1

ŁKS — Legia 1:0

Górniki — Zagłębie Sosnowiec 5:2

Cracovia pauzowała.

TABELA

1. Górnik	7:1	12:5
2. Zagłębie	5:5	13:10
3. Legia	5:3	6:5
4. Gwardia	4:4	7:7
5. Ruch	4:4	7:8
6. ŁKS	4:6	7:11
7. Cracovia	1:7	4:11

Grupa B

Lech — Arkonia 1:1

Polonia B. — Odra 2:0

Wista — Stal Mielec 1:1

Lechia pauzowała.

TABELA

1. Polonia	8:2	15:4
2. Odra Op.	6:2	8:2
3. Wista	5:3	10:4
4. Lechia	5:3	8:8
5. Lech	3:5	3:7
6. Stal Mielec	2:8	3:8
7. Arkonia	1:7	2:11

II liga

Krosno — Stal Rzeszów 2:0

Naprzód — Unia T. 1:1

Polonia — Piast 0:0

Unia Rac. — Slavia 1:0

Bałtyk — Arka 2:0

Garbarnia — Śląsk 0:0

Pogoń — Zawisza 1:0

Szombierki — Wawel 4:0

sport • sport • sport

Włochy — Polska 22:5

Zadecydowała kondycja

Pierwsze w historii rugby — jednej z najmłodszych dziedzin polskiego sportu — spotkanie międzypaństwowe pomiędzy naszą reprezentacją a Włochami zakończyło się zwycięstwem gości z Polwyspu Apenińskiego w stosunku 22:5. Do przerwy wynik brzmiał 11:5. Na trybunach zjawiało się około 5 tys. widzów, którzy z zacięciem oglądali dla wielu jeszcze zupełnie nieznana dyscyplinę sportową.

Upały, jakie panowały podczas świat w Poznaniu, były poważnym sprzymierzeńcem zespołu włoskiego, który przez pełne 80 minut gry zademonstrował nienaganną kondycję, jeden z najważniejszych elementów potrzebnych do gry w rugby. Tego właśnie zabrakło w drugiej połowie Polakom, którzy przez pierwsze 40 minut — mimo że ustępowali gościom pod względem technicznym i taktycznym — grali z niezwykłą ambicją i animuszem. Zespół włoski zaprezentował się, jako kolektyw doskonale się rozumiejący zwłaszcza w ataku i w myśleniu. Parę akcji, jakie pokazali goście lewą stroną, gdzie wyróżniał się doskonały Ambron, było najwyższej klasy. Poza nim na najwyższą pochwałę zasłużył kapitan drużyny Taveggia (96 kg wagi — 15 razy w reprezentacji Włoch). Był on wspaniałym egzekutorem rzutów karnych, których w rugby jest bardzo dużo.

Zespół polski we wczorajszym meczu był drużyną niezgraną — mało się rozumiejącą. Dość powie dzieć, że gospodarze przez 80 minut gry nie przeprowadzili ani jednego wachlarzyka, który należy do najklasycyjszych form ataku w tej dyscyplinie sportu. Poza tym zawiedli oni kondycyjnie — zwłaszcza w drugiej połowie, kiedy to nie potrafili zdobyć żadnego punktu dla swoich barw.

Zaraz po gwizdiku, prowadzącego ten mecz sędziego rumuńskiego, p. Onescu, zespół Polski przeprowadza atak, który jednak załamuje się na obronie włoskiej. Przez pierwsze minuty gra toczy się przeważnie na środku boiska, a obie drużyny starają się zdobywać teren wykopami na aut. W 6 min. kapitan Włochów, Taveggia, strzela celnie rzut karny z odległości około 30 m i zdobywa pierwsze 3 punkty dla swoich barw. Na stepie teraz okres wyrównanej gry. Gospodarze ostro szarżują na przeciwników, ale sami nie mogą przedrzeć się na pole punktowe gości. W 33 min. Taveggia ponownie celnym strzałem zdobywa dla siebie 3 pkt. i Włosi prowadzą już 6:0. Trzy minuty później na trybunach wybucha entuzjazm. Jeden z najlepszych polskich graczy, Janus, po pięknym, solowym biegu przenosi piłkę na pole punktowe przeciwnika i zdobywa 3 punkty dla Polski. Dodatkowy rzut karny, który egzekwuje ten sam zawodnik, przynosi nam dalsze 2 pkt. i goście prowadzą już 10:6. Jednak w 38 min., po ładnej akcji całego zespołu, Ambron kładzie piłkę na nasze pole punktowe, a Taveggia wykorzystując do datkowy rzut karny, ustala wynik do przerwy na 11:5 dla swoich barw.

Po zmianie stron, zdecydowaną przewagę zdobywa drużyna włoska. W 53 min., Casellato podwyższa wynik na 14:5. Następnie ponownie, doskonały Taveggia celnie strzela karnego i jest już 17:5.

Polacy próbują atakować, niestety, bez rezultatu. Na 3 min. przed końcem meczu, Giurati przenosi piłkę na pole punktowe przeciwnika, a Taveggia ustala wynik na 22:5. Ten stan nie ulega już zmianie i w 80 min. sędzia odgwiżdżuje koniec meczu.

Oba zespoły, nawzajem dziękując sobie za grę i wymieniając reprezentacyjne koszulki, schodzą z boiska. Na uwagę zasługuje fakt, że żaden z 30 zawodników, biorących udział w grze, ani razu przez cały mecz nie zwrócił się do sędziego z jakimkolwiek pretensjami. Mimo ostrej, prawdziwie męskiej gry, wszyscy gracze bez szemrania przyjmowali decyzje sędziego i stanowili wzór dyscyplinowania.

Zespoły wystąpiły w następujących składach:

WŁOCHY: Triccoli, Taveggia, Perfetti, Vallini, Rasi, Fantin, Casellato, Ricciarelli, Pandito, Giani, Ambron, Ripandelli, Simonelli, Giurati, Perriani;

POLSKA: Maczalski, Mason, Grochowski, Grabowski, Elzanowski, Buczyński, Janus, Sokołowski, Mirosz, Dzierun, Król, Sasin, Opieka, Chodkiewicz, Klimkowski.

MACIEJ STABROWSKI

Remis Prosnys i wygrana Calisii

Panujące upały nie osłabiły napastników Grunwaldu i Prosnys Kalisz, którzy spotkali się na boisku Areny w meczu o mistrzostwo III ligi. Sześć bramek to wynik zupełnie zadowalający, jeżeli weźmie się pod uwagę fakt, który przez pełne 90 minut dokuczał nawet kibicom. Wczorajszy mecz stał na średnim poziomie. Prosnia mimo pewnego osłabienia grała z dużym animuszem, a jej atak raz po raz zagrażał bramce Mamysa. Tak samo zresztą działo się po drugiej stronie boiska, gdzie bramkarz Prosnys — Koster — miał pełne ręce roboty wypalując strzały napastników Grunwaldu. Bramki zdobyli dla Prosnys: Sitko — 2, i Skubiszewski — 1, dla Grunwaldu Grzesik, Chudas i Garbarek.

W niedzielę poznańska Olimpia doznała pierwszej porażki w tegorocznych rozgrywkach ulegając w Kaliszu tamtejszej Calisii 2:1 (1:2). Bramki zdobyli dla Calisii Bończak — 2, oraz Miniajew i Kmiecik po 1. Dla Olimpii Włogosz i Nowak.

A oto pozostałe wyniki piłkarskiej ligi wojewódzkiej: Dyskobolia — Warta 2:2
Górniki — Odra 4:0
Włókniarz — Sparta Sz. 2:0
Sparta Ob. — Polonia L. 0:2
Zjednoczeni Luboński KS 6:0
Polonia Ch. — Polonia NT. 6:0

Amerykańscy hokeiści byli słabym przeciwnikiem

Czy świąteczny mecz hokeistów naszej kadry narodowej z amerykańskim zespołem sympatycznych Old Boy'ów, którzy występują pod firmą The Prevateers — był sprawdzianem ich pełnych możliwości przed bogatym, tegorocznym sezonem międzynarodowym? Wydaje się, że nie. Również przed stawiciele PZHT liczyli, że będzie to silniejszy zespół.

Gospodarze wygrali pewnie 7:0 (5:0), a wynik mógł być również dwucyfrowy. Sukcesem nie jest jednak wynik, lecz to, że PZHT udało się nawiązać kontakt z hokeistami drugiej półkuli. Jak oświadczyli Amerykanie, nie ograniczają się do tego jednego spotkania. Pragną powitać zielonych hokeistów z Polski na swojej ziemi, przypuszczalnie już w przyszłym roku.

Ala wróćmy do meczu. Już w pierwszej minucie Ptak zdo-

Doskonała para drezdeńska Christine Keil i Lutz Winguth była wielokrotnie nagradzana rzęśnymi oklaskami.

Rewia młodości na wrotkach

Z okazji otwarcia nowego wrotowiska w Poznaniu zbudowanego przez Robotniczy Klub Sportowy San przy Poznańskiej Wytwórni Papierosów, odbył się występ czołowych wrotkarzy NRD w rewii pt. „Dresdner Rollsportmagazin”. W zespole niemieckim występowali m. in. mistrzowie NRD na rok 1961 — para Christine Keil i Lutz Winguth, oraz Jorg Heunisch w jeździe pojedynczej. Pokazali oni licznie zebrane publiczności piękny program składający się z 23 pozycji. Poznaniacy mieli okazję oglądać taniec marynarzy, sceny dworskie z starożytności, wspaniałą baletkę Mały Muck, taniec Jonathan w rytmie Cha, Cha, jak i ognisty rock'n'roll czy program sportowo-taneczny.

Dużym utrudnieniem dla wrotkarzy była pogoda. Pałac słońca mocno dało się we znaki młodym wykonawcom, którzy mimo, że po poszczególnych tańcach ślinali się ze zmęczenia ani na moment nie opóźnili programu, przeprowadzonego zresztą bardzo składowo. W sumie impreza jak najbardziej udana: mamy nadzieję, że poznańscy wrotkarze, którzy otrzymali nareszcie piękny obiekt zademonstrują nam niedługo również efektowne widowisko.

W poniedziałek odbył się ponownie występ niemieckiej

rewii. Ci, którzy nie mieli szans oglądać wrotkarzy w nie dzielę ani wczoraj mogą zobaczyć ich dzisiaj w godzinach wieczornych na wrotowisku przy ul. Obozowej w parku Zwycięstwa gdzie odbędzie się trzeci i zarazem ostatni występ „Dresdner Rollsportmagazin”. (st)

Kowalski z Olimpią zabrał puchar

Tegoroczne lekkoatletyczne imprezy w ramach Memoriału im. Br. Szwarca miały bardzo słabą obsadę, szczególnie w biegach przełajowych. Niewiele klubów wysłało swych reprezentantów na start. Największą konkurencją objęli organizatorzy, MKS, Olimpia i kilka klubów pozamiejscowych.

Co było powodem tak nisko rzadko obserwowanej absencji? Czyżby biegi stały się już nie modne? A przecież organizatorzy imprezy tak wiele włożyli w nią pracy i pieniędzy. Było wiele wartościowych, praktycznych nagród.

W najważniejszej konkurencji, biegu seniorów (na około 5.500 m) wystąpiło aż... czterech biegaczy(!). Wygrał bez trudu Kowalski z Olimpią w czasie 15.51,4 min. przed Z. Sobczakiem — 15.57,8. Mierzejewskim i maratończykiem Braunem — wszyscy z Warty. Motyli z Olimpią, dwukrotnie zdobywca pucharu nie mógł stanąć na starcie, gdyż PZLA niespodziewanie wydatkował startu do 12 maja, dla wszystkich biegaczy naszej kadry.

Oto ciekawsze, pozostałe konkurencje 2.500 m juniorów. Na starcie 10. Wygrali reprezentanci zamiejscowi. Pierwszy przybył do mety 1. Dolecki MKS Gniezno — 6.43,8 m, przed J. Maćkowiakiem ŁKS Uniejów i G. Ratajczakiem MKS Gniezno, 700 m juniorek 1) E. Jankowska MKS Gniezno 2.42,2, 2) Z. Szabelska Warta 2.49,8. W biegu seniorów na 1000 m startowało 6 zawodników. Wygrał Zb. Orywał, który bronił obecnie barw miejscowej Olimpii. Czas 2.30,2, 2) Ozorkiewicz Olimpia, 3) Jurczyński Warta.

Rozegrano ponadto kilka biegów krótkich w konkurencji kobiet i mężczyzn. W biegach na 100 i 200 m wyróżniła się Lipińska, oraz J. Gajna i poznański MKS.

W ogólnej punktacji bez trudu wygrała Warta, która najliczniej obsadziła konkurencje 115 pkt. przed MKS Gniezno 61 pkt. Wśród biegaczy gruda Lechia wyróżniła się Ela Jankowska i 1. Dolecki, którzy, jak się dowiedzieliśmy mocno zaniebują treningi. A szkoda. Mają wielkie szanse awansu. (tp)

Wyścig ósemek na Warcie

Wiosłarze wielkopolscy otworzą sezon sportowy w najbliższą niedzielę. Gospodarzem uroczystości będzie Poznańskie Towarzystwo Wiosłarzy Tryton na przystani własnej przy ul. Piastowskiej.

Tegoroczny program otwarcia sezonu urozmaica wyścigi klasycznych ósemek na Warcie. Start do tego biegu o godz. 15.45. Meta na wysokości przystani „Trytona”. Podczas uroczystości na przystani nastąpi wciągnięcie flagi na maszt, przyrzeczenia wiosłarskie i przekazanie do użytku nowych łodzi. (p)

Mecz zawiedzionych nadziei

Arkonia wywiozła z Poznania jeden punkt

Mecz wielkich nadziei — jakim miał być pojedynek o mistrzostwo I ligi pomiędzy Lechem i Arkonią ze Szczecina przyniósł kibicom debieckiej jedenastki srogi zawód. Poznańscy piłkarze okazali się bardzo gościnni wobec swego przeciwnika, ówcz walecznego o utrzymanie się w naszej ekstraklasie, dzieląc się z nim punktami. Mecz zakończył się wynikiem 1:1 (0:0).

Niemal że lipcowy skwar nie sprzyjał zawodnikom, gdyż tempo, jakie obserwowaliśmy na zielonej murawie było słabe, z wyjątkiem kilkuminutowych zrywów, jednej bądź drugiej strony. Gdyby Lech zagrał na takim poziomie jak w spotkaniu z radziecką jedenastką z Rostowa, goście musieli by pozostawić oba punkty w stolicy Wielkopolski i wyjechać z solidnym bagażem bramek.

Drużyny wystąpiły w następujących składach: ARKONIA: — Kwiatkowski, — Skibiński, — Nowak, — Kurzyca, — Garezarek, — Wesołowski, — Ptok, — Masiewicz, — Lukoszek, — Oleksy, — Jeroniak (Krajewski), LECH: — Skrzypczak, — Polowczyk, — Gojny, — Karbowski, — Pietrzak, — Wróbel, — Jakubowski, — Gogolewski, — Szczepankiewicz, — Smitowski, — Mikołajewski (Maciejak).

Grę, — której zbyt drobniawym lecie obiektywnym arbitrem był katowicki sędzia Kowal — rozpoczęli goście, ubrani w białe kostiumy, gospodarze wystąpili w

czerwonych koszulkach (podobno szczęśliwiej gra się lechitom w niebieskich).

Zespół szczeciński to silni fizycznie piłkarze. Przejeli z miejsca inicjatywę i poza drobnymi okresami przebywali więcej na polowie gospodarzy. Kolejne natomiast niepokoiły swego przeciwnika licznymi, zawsze groźnymi, lecz nie wykorzystanymi rajdami. Wiele okazji do popisu miał w pierwszej części Mikołajewski. Jednak będąc nawet sam na sam z bramkarzem, beznadziejnie tracił piłkę.

Goście nie próżnowali. Złazszcza ich ataki prowadzone lewą stroną zawsze były niebezpieczne. Lecz goście sami je unicestwiali, gdyż strzelali bardzo niecelnie. Raz tylko, a było to w 19 min. Skrzypczak musiał interweniować w groźnej sytuacji, piastując piłkę w polu. Godnego uwagi w pierwszej części meczu nie się nie działo. Lechowi nie pomógł do objęcia prowadzenia nawet chorałny doping.

Po zmianie stron Jeroniak zastąpił Krajewski, a Mikołajewskiego z Lecha — Maciejak, który — jak się okazało — wniósł wiele aktywności, nie tylko do linii ataku, lecz całej drużyny. Zmiana zawodnika okazała się również korzystna w Arkonii. Lechci wzmocni nieco tempo. W wyniku silnego naporu padła w 55 min. bramka, zdobyta z najbliższej odległości, po dobitce przez Smitowskiego. Pozycję tę wypracował — Gojny. Jest 1:0 dla gospodarzy. Radość na trybunach. Następuje fala kilku ataków ze strony gospodarzy. Kilka, dalekich silnych bomb Maciejaka i Jakubowskiego uważnie wypalują Kwiatkowski. Później Lech jakby opadł z sił. Wykorzystali to szczecińscy. Przechodzą do natarcia. W 75 min. Lukoszek egzekwuje rzut wolny a Krajewski nadaje górnej piłce inny kierunek. Zle ustawiony Skrzypczak

puszcza możliwą do obrony piłkę. Jest 1:1.

Od tej chwili gra gospodarzy stała się bardziej nerwową, akcje ataku mało składowe, zresztą słabo wspierane piłkami przez pomocników Wróbla i Pietrzaka, którzy sami usiłowali atakować. Kibice przestali już wierzyć w możliwość poprawienia wyniku przez Lecha, gdyż goście nacierali do ostatniej chwili, prowadząc grę ofensywną.

Przy stanie remisowym sędzia kończy mecz.

W drużynie poznańskiej dobrze wypadł stoper — Gojny, nie wiele ustępował mu Karbowski. Polowczyk miał kilka niepewnych momentów. O pomocnikach już mówiliśmy. W ataku najszybszym, a więc i groźnym dla przeciwnika był Smitowski. Szczepankiewicz i Gogolewski tym razem byli słabsi. Mikołajewski szybko zdobywa teren, lecz traci najlepiej wypracowane piłki. Jakubowski nie wierzy chyba w swoje możliwości strzeleckie.

U gości — Kwiatkowski był pewniejszy w bramce od swego vis a vis. Pomoc przeciwna. W ataku dobrze wypadła do przerwy lewa strona, po zmianie Krajewski stwarzał wiele groźnych pozycji na polu gospodarzy.

Wynik 1:1 — to sukces Arkonii, która na debieckim stadionie zdobyła swój pierwszy punkt, kolejarze swój trzeci, a pierwszy na własnym boisku. (p)

Toto-Lotek

Licznictwo — 17, pięciobój nowoczesny — 24, podnoszenie ciężarów — 25, pchnięcie kulą — 26, skok wzwyż — 33, żeglarsstwo — 48 dysc. dodatkowa. piłka nożna — 22).

Koziołki

Na 258 Poznańską grę Liczbowa „Koziołki” na dzień 22. 4. 1962 r. wpłynęło 404.162 zakładów o łącznej wartości 1.212.486 zł. Fundusz nagród wynosi 666.867,30 zł. W wyniku publicznego komisijnego losowania, które odbyło się w dniu 23. 4. 1962 w Gostyniu zostały wylosowane następujące numery wygrywające:

20 — 17 — 24 — 42 — 44.

K 30-32

Pracownicy poszukiwani

Od 1. VII. 1962 r. potrzebny zastępca kierownika gospodarstwa do Zakładu Gultowy. Wymagane średnie wykształcenie rolnicze, dobra znajomość nasennictwa, hodowli, mechanizacji i organizacji pracy. Po trzymiesięcznym okresie próbnym mieszkanie rodzinne zapewnione. Zgłoszenia pisemne wraz z dokumentami należy kierować pod adresem: Klucz Gultowy, poczta i stacja kol. Gultowy, pow. Środa Wlkp. K3559

Technika budowlanego z praktyką na stanowisko kierownika robót przyjmują Zakłady Przetwórstwa Owocowo-Warzywnego Pudziszki, pow. Gostyń. Warunki pracy i płacy do omówienia. Pokój służbowy, stołówka. K3291

Przedsiębiorstwo Handlu Artykułami Galanterijnymi w Poznaniu, ulica Czerwonej Armii nr 30 — zatrudni pracownika na stanowisko rewidenta - inwentaryzatora z odpowiednimi kwalifikacjami. Warunki pracy i płacy do uzgodnienia na miejscu. K3296

Technika lub mistrza - mechanika, obeznanego ze sprzętem budowlanym, silnikowca na silniki wysokoprężne, spawacza, ślusarza na sprzęt budowlany, operatorów na spalinowe koparki łyżkowe i wielonaczyniowe o napędzie elektrycznym, elektryka samochodowego — zatrudni natychmiast Poznańskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Lądowego i Wodno-Inżynieryjnego. Zgłoszenia: Poznań, Stary Rynek 77, pokój 201, II piętro. K3303

Zakłady Budowy Maszyn Chemicznych w Poznaniu, ul. Górczyńska 38 przyjmują do pracy: inżyniera-mechanika na stanowisko z-cy kierownika kontroli technicznej, brakarza robót warsztatowych oraz kierownika magazynów. Zgłoszenia przyjmuje Dział Kadr. K3417

Przedsiębiorstwo Budownictwa Terenowego w Poznaniu, ul. Obornicka 227/229 — zatrudni zaraz pracowników na następujących stanowiskach, posiadających kwalifikacje przewidziane taryfikatorem w budownictwie:

- kierownika Działu Produkcji,
- kierownika Działu Finansowego,
- robotników budów, majstrów i techników,
- starszych projektantów,
- starszych kalkulatorów,
- starszego ekonomistę z wyższym wykształceniem ekonomicznym i znajomością zagadnień inwestycyjnych.

Wyżej wyszczególnionym pracownikom, którzy wykazą się odpowiednim stażem pracy zapewnia się dobre warunki płacy. Zgłoszenia: Dział Osobowy PBT, pokój 10. K3397

Inżyniera d/s kontroli technicznej z uprawnieniami z art. 362 prawa budowlanego, technika elektryka na stanowisko st. kalk. robót elektrycznych, murarza, tynkarza na tynki zewnętrzne, cieśli, lastrykarzy, blacharzy, dekarzy, zbrojarzy, operatorów z uprawnieniami do obsługi żurawia „Październik”, 1 ślusarza tokarza, 1 ślusarza, 2 robotników transportowych do Bazy Sprzętu oraz robotników niewykwalifikowanych — przyjmie zaraz do pracy na budowach miejscowych i zamiejscowych (woj. zielonogórskie) — Poznańskie Przedsiębiorstwo Budowlane nr 3. Warunki pracy wg układu zbiorowego w budownictwie. Dla zamiejscowych gwarantujemy się zakwaterowanie w hotelu robotniczym — stołówka pracownicza odpłatna. Zgłoszenia przyjmuje Dział Zatrudnienia i Płac, Poznań, Solna 12, odnośnie pracowników umysłowych — Samodzielna Sekcja Osobowa PPB nr 3 — w Poznaniu, ul. Solna 12. K3346

GORZÓWSKIE ZAKŁADY PRZEMYSŁU TERENOWEGO MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH W WITNICY

oferują
do sprzedaży każdą ilość

połówek cegły pełnej

dla odbiorców: państwowych, spółdzielczych i prywatnych. W cenie 113,42 zł za 1 m³ — loco wagon stacja nadania. K3545

Prezydium Rady Narodowej m. Poznania — Wydział Komunikacji — poszukuje kandydatów na stanowiska:

- st. inżyniera ze znajomością zagadnień gosp. samoch. — wymagane wyższe lub średnie wykształcenie techniczne;
- inspektora do Oddziału Ruchu oraz referenta d/s komunikacji — wymagane minimum wykształcenie średnie.

Zgłoszenia osobiste lub pisemne należy składać w Wydziale Komunikacji Prezydium RN m. Poznania — Poznań, plac Kolegiacki 17, pokój 1. K3410

Miejskie Przedsiębiorstwo Robót Drogowych w Poznaniu ul. Północna 14, zatrudni inżyniera lub technika BHP. Wymagane odpowiednie wykształcenie i staż pracy w budownictwie. Płace według układu zbiorowego w budownictwie. K3425

Inżynierów i techników - mechaników z praktyką w zakresie konstrukcji oprzyrządowania do obróbki wiórowej, plastycznej, mechanizacji, automatyzacji produkcji, konstrukcji obrabiarek i automatów na stanowiska st. konstruktorów lub konstruktorów. Inżynierów i techników - mechaników z praktyką w zakresie technologii budowy maszyn na stanowiska st. technologów lub technologów przyjmują zaraz Poznańskie Zakłady Wytwarzania Emaliowanych Poznań, ul. Kościelna 37. Uposażenie zależne od posiadanych kwalifikacji i praktyki w granicach 2.200—2.800 zł plus premia. K3294

Przedsiębiorstwo Budownictwa Terenowego w Wągrowcu, ulica Janowiecka nr 25, woj. poznańskie zatrudni z dniem 1 maja 1962 r.:

- głównego księgowego z kilkuletnią praktyką. Warunki płacy zgodne z układem zbiorowym pracy w budownictwie z dnia 15. III. 1958 r. kwestia mieszkaniowa do omówienia na miejscu;
- techników budowlanych na stanowiska kierowników budów i majstrów budowlanych, na teren powiatu obornickiego. Warunki pracy i płacy według układu zbiorowego pracy w budownictwie z dnia 15. III. 1958 r. do omówienia na miejscu. K3368

Przedsiębiorstwo Budownictwa Terenowego w Poznaniu, ul. Obornicka 227/229 — zatrudni zaraz do robót na terenie m. Poznania każdą ilość:

- betoniarzy,
- cieśli,
- murarzy - tynkarzy specjalistów na elewacje
- ustawiaczy rusztowań rurowych
- oraz
- 2 elektryków,
- 2 stolarzy,
- hydraulika,
- mechanika na sprzęt budowlany.

Wynagrodzenie wg układu zbiorowego pracy w budownictwie. Ciągłość robót zapewniona. Dla zamiejscowych bezpłatne kwatery. Zgłoszenia Dział Osobowy PBT, pokój 10. K3395

MURZYNOWSKIE ZAKŁADY PRZEMYSŁU TERENOWEGO MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH W MURZYNOWIE

powiat Gorzów Wielkopolski

SPRZEDADZA

każdą ilość

PŁYTEK CHODNIKOWYCH

wymiar 30 × 30 × 5 cm, w cenie po 3 zł za szt.

Zamówienia należy kierować pod adresem: Murzynowskie Zakłady Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych w Murzynowie, pow. Gorzów Wlkp., telefon 67 i 138. K3429

Praca

Uczeń kominarski z utrzymaniem na miejscu potrzebny zaraz, Pietrzak Ostrow Wlkp. Królowej Jadwigi 16a. 5923g

Czeladników murarskich i uczniów przyjm. Zakład malarski. Poznań, Słoneczna 17, zgłoszenia od godz. 7-8. 5926g

Pomoc domowa potrzebna zaraz. Warunki do omówienia na miejscu. Wincenty Wozniak, Murkovo, poczta Lipno Nowe, pow. Leszno. 6165g

Nauka

Korespondencyjne lekcje języków obcych. Informacje: Warszawa 1, skr. 68. K3491

Tańców towarzyskich wyucza Adela Szczurkówna, Poznań, Al. Marcinkowskiego 2a, parter. 5546g

Kursy kierowców wszystkich kategorii, spawania acetylenowego i elektrycznego — weryfikacyjne, rozpoczyna się w drugiej połowie kwietnia br. Zapisy przyjmuje Sekretariat Kursów Towarzystwa Krzewienia Wiedzy Praktycznej w Poznaniu, ul. Lampego 7, tel. 14-45. 6089g

Kupno

Obraz oryginala malarstwa niemieckiego kupię. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 5728g.

Pianino bardzo dobre — kupię. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6294g.

Kupię „Warszawę” stan techniczny oraz cenę kierownik: Raczkowski, Gozów, ulica Mieszka I nr 39 m. 38. 7783p

Sprzedaż

Wózki dziecięce, wielki wybór oraz materace — wszelkie rozmiary poleca: Brzozowska, Poznań, Czerwonej Armii 10. 4219g

Sprzedam motocykl AWO typ 425 w bardzo dobrym stanie, z zapasowymi częściami. Zenon Przybylski, Miłostaw, ulica Polczyńska, nr tel. 24. 7631p

MURZYNOWSKIE ZAKŁADY PRZEMYSŁU TERENOWEGO MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH W MURZYNOWIE

powiat Gorzów Wielkopolski

SPRZEDADZA

każdą ilość

kafli berlińskich

kolorowych, w cenie 840,— zł za komplet.

Kafle nabywać mogą odbiorcy państwowi i prywatni. Zamówienia należy kierować do Murzynowskich Zakładów Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych w Murzynowie, powiat Gorzów Wlkp., telefon 63 i 138. K3430

CUKROWNIA GOSTYŃ

ulica Fabryczna nr 2 — telefon nr 15 i 40

ZAKUPI

1 MASZYNĘ DO KSIĘGOWANIA Z LICZNIKAMI najchętniej marki: Continental, Rheimmetall lub inną podobną. Oferty z podaniem ceny prosimy kierować pod adresem „Cukrownia Gostyń”. K3641

OGŁOSZENIA DROBNE

Samochód Skoda 1101 — sprzedam. Zgłoszenia: telefon 513-35, godz. 12-18. 6274g

Sprzedam wózek głęboki, nowoczesny, w stanie bardzo dobrym, Poznań, Al. Małopolska 6 m. 2. 6275g

Samochód „Warszawa” sprzedam, Poznań, Grochowska 53 d m. 2. 6288g

Sprzedam tani motocykl Victoria 100 cm, w dobrym stanie, Poznań, ul. Mylna 23 m. 12. 6291g

Wapno palone, gazosone, workowe, białe, gips, kredę, trzcinę, smołę, lepkę, karbolinum, zasuwę kominową, płyty „Su-prema” — poleca: Składnica Poznań, Jeżycka 13. 6297g

Lokale

Zamiany mieszkań, pokoje meblowane sublokatorskie, kupno — sprzedaż wszelkich nieruchomości, poleca poszukuje, Biuro Handlowe Poznań, Czerwonej Armii 51, w podwórzu, przejście przez plac, wprost. 5816g

Gnieźno! Centrum miasta, dwa pokoje i kuchnia zamienię na równorzędne, Jarocin, Ostrzeszów, Ostrów, Września, Janina Pawlak, Ostrzeszów, Boh. Stalingrada 20. 7592p

Zamienię 2 pokoje z kuchnią, łazienką, wygodami, wspólny korytarz na 2 mieszkania po pokoju z kuchnią, najchętniej w nowym budownictwie. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6255g.

Dwa pokoje z kuchnią, samodzielne — zamienię na pokój z kuchnią, samodzielne. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6296g.

Garaż na Wildzie lub Starym Mieście — poszukuję. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6298g.

Kupię mieszkanie jednopokojowe, komfortowe — wyłączone. Cena obojętna. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6299g.

Zamienię (najchętniej z kolejarzem) 2 małe pokoje, wspólny korytarz, łazienka — na większe, samodzielne. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6308g.

Młode małżeństwo bezdzietne poszukuje pokoju na okres 6 miesięcy (dzielnica Grunwald). Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6313g.

Nieruchomości

Domki, parcele, gospodarstwa poleca — poszukuje Biuro Handlowe Poznań, Kraszewskiego 9a. 4804g

Dom piętrowy z wolnym mieszkaniem (2 pokoje, z kuchnią) oraz budynkiem gospodarczym (Lubon k. Poznania) sprzedam. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 5784g.

Kupno — sprzedaż — wszelkich nieruchomości, poleca — poszukuje, zamiana mieszkań — Biuro Handlowe, Poznań, Armii Czerwonej 51, w podwórzu, przejście przez plac wprost. 5815g

Dom z ogrodem w Lesznie sprzedam. Wolne mieszkanie. M. Wodarkiewicz, Poznań, ulica Łącza 95. 6072g

Gospodarstwo 3,5 ha z zabudowaniami sprzedam. Kwiatkowski, Terespolcie poc. Opalenica pow. Nowy Tomysl. 5879g

Nieużytki rolne w jednej całości kupię. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3. 7781p

Dom z ogrodem w Lesznie sprzedam. Wolne mieszkanie. Wodarkiewicz M., Poznań, ul. Palacza 95. 6072g

Hektar ziemi — mieszkanie aktem nadania — powiat Wolsztyn — sprzedam. Piotka, Solec Kulawski, 29 Listopada 12. 7736p

Sad owocowy 1200 m² z cieplarnią w dzielnicy willowej w Gnieźnie, korzystnie sprzedam. Informacji udzieli Nowicki, Gnieźno, Mickiewicza 7 m. 6. 7737p

Działek 5.000 m² pod budowę sprzedam. Kostrzyn Wlkp. Piotr Zagula, Wąbrzych 5, Tulejowa 1 m. 4. 7739p

Parcele, idealną połowę, 625 m², zadrzewioną, o parkanową, Smochowice, Adres wskazuje Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6204g.

Sprzedam dom (3 pokoje z kuchnią) z budynkami gospodarczymi 2/3 ha ziemi przy Mosinie. Anna Hetman, Krosno. 6205g

Sprzedam dom z ogrodem w Poznaniu, na dłu goletnią odpłatę. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6209g.

Parcele ogrodnicze półhektarowe, prawo zabudowy, blisko tramwaju, sprzedam. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6223g.

Dom willowy dwurodzinny — Czempiń, blisko dworca (dwa pokoje i kuchnia), ładny ogródek, natychmiast wolny. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6241g.

Sprzedam w Mosinie dwie lub jedną działkę, centrum — spieszenie. Adres wskazuje Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6242g.

Parcele 700 m² z prawem zabudowy, w Poznaniu, sprzedam. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6246g.

Dom jednorodzinny (stan surowy) w Swarzędzu przy stacji kol., sprzedam. Adres wskazuje Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6251g.

Parcele budowlane — okolica Poznania sprzedam — korzystnie. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6253g.

Sprzedam willę całą lub 1/2 przy tramwaju (wolne mieszkanie). Adres wskazuje Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6278g.

Zguby

Zgubiłem tablicę rejestracyjną nr PB 04-01, wydaną przez Wydział Komunikacji Drogowej w Gostyniu — Michał Dopierała, Rokosowo. 7735p

Różne

Panu Prof. Dr. Teodorowi Rafińskiemu, Doktorowi Doc. Romanowi Rafińskiemu a szczególnie Pani Dr. Borchardowej, całemu Personalowi i Kli niki Chorób Dziecięcych w Poznaniu, za wyłączenie i troskliwą opiekę nad naszym synkiem, serdecznie dziękuję Sajdakowie, Zielona Góra. 6493g

Matrymonialne

Zapoznam w celu matrymonialnym pannę — fryzjerkę lub kosmetyczkę do lat 30. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6181g.

Rozwiedziony (emeryt) zapozna panią rozwiedzioną do lat 60. Cel matrymonialny. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6258g.

Wdowiec rencista lat 65 z gotówką pozna panią (młode wdziaczka z domkiem jednorodzinnym). Cel matrymonialny. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6296g.

Dnia 20 kwietnia 1962 r. zmarł, opatrzony Sakramentami św., w wieku 68 lat, mój kochany mąż, nasz najdroższy brat, stryj, wuj, kuzyn i szwagier, śp.

Antoni Prell

Pogrzeb odbędzie się w Poznaniu, we wtorek, 24 bm., o godzinie 13.15 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

O bolesnej stracie zawiadamiają

ZONA, SIOSTRA, BRAT I RODZINA

Poznań, Birmingham, Wałbrzych, Grabina.

W dniu 22 kwietnia 1962 r. zmarła po ciężkich cierpieniach, przeżywszy lat 67, nasza najukochańsza matka, teściowa i babunia, śp.

Jadwiga Kaul

Z DOMU ZUKIER

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 25 bm., o godzinie 18 z kaplicy cmentarnej w Zabikowie.

O tym zawiadamiają pogrążeni w smutku

CORKA, SYN, SYNOWA, ZIEĆ I WNUKI

Osobnych zawiadomień nie wysyła się.

Dnia 21 kwietnia 1962 r. zakończył niespodziewanie swój pracowity żywot, opatrzony Sakramentami św., przeżywszy lat 80, mój najdroższy mąż, nasz ukochany i troskliwy ojciec, teść i dziadek, śp.

Jan Grycza

Pogrzeb odbędzie się w środę, 25 bm., o godzinie 14.45 na cmentarzu na Junikowie.

W głębokim smutku pogrążona

RODZINA

Poznań, ulica Wyspiańskiego 12 m. 16.

Dnia 21 kwietnia 1962 r. zmarł, opatrzony Sakramentami św., mój najdroższy, nieodżałowany mąż, ojciec, teść, brat i szwagier, śp.

Stefan Arendt

dentysta

Pogrzeb odbędzie się we wtorek, 24 bm., o godzinie 16 z kaplicy cmentarnej na Górcynie.

Msza św., żałobna odprawiona zostanie w środę, dnia 25 bm., o godzinie 8.30 w kościele parafialnym Matki Boskiej Bolesnej na Łazarzu.

W głębokim smutku pogrążeni

ZONA, CORKA, ZIEĆ I RODZINA

Poznań, ulica Lodowa 13.

Osobnych zawiadomień nie wysyła się.

Dnia 20 kwietnia 1962 r. zmarła po krótkich i ciężkich cierpieniach, opatrzona Sakramentami św., przeżywszy lat 42, moja kochana i troskliwa żona, matczeka, bratanica i kuzynka, śp.

Wirginia Ratajczak

Z DOMU TOMCZAK

I voto Kordzińska

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 25 bm., o godzinie 16.30 z kaplicy cmentarza Bożego Ciała, przy ulicy Białostockiej.

W ciężkim smutku pogrążeni

MAŻ, SYN I RODZINA

Poznań, ulica Kosińskiego 13 m. 8.

Dnia 20 kwietnia 1962 r. zmarła po krótkich i ciężkich cierpieniach, opatrzona Sakramentami św., przeżywszy lat 42, zmarła niespodziewanie w dniu 20 kwietnia 1962 r., przeżywszy lat 42.

W Zmarłej straciła Przychodnia Obwodowa Wilda sumiennego, uczciwego i obowiązkowego pracownika, Cześć Jej pamięci!

KIEROWNICTWO

RADA ZAKŁADOWA

KOLEŻANKI I KOLEDZY

6548g

Wirginia Ratajczak

położna rejonowa Przychodni Obwodowej Poznań - Wilda

zmarła niespodziewanie w dniu 20 kwietnia 1962 r., przeżywszy lat 42.

W Zmarłej straciła Przychodnia Obwodowa Wilda sumiennego, uczciwego i obowiązkowego pracownika, Cześć Jej pamięci!

Kwiecień
24
wtorek

Imieniny
Grzegorza

Słońce:
wsch.: g. 4.41
zach.: g. 19.02

Teatry

W WOJEWÓDZTWIE

KALISZ — „Wesele”
OSTRÓW WLKP. — „Kaprysy Marianny”
MIĘDZYCHÓD — „Irkucka historia”

Kina

CHODZIEŻ — Ceramika: „Maria Candelaria”, Noteć: „Katastrofa”, CZARNKÓW — „Okrucieństwo”, GNIEZNO — Lech: „Okup”, Polonia: „Puccini”, GOSTYŃ — „Opowieść północna”; JAROCIN — „Kapral z Madagaskaru”; KALISZ — Kosmos: „Ludzie i wilki”, Stółce: „Sto kilometrów”, Wolność: „Gdzie diabeł nie może”; KĘPNO — „Tania i jej matka”; KOŁO — „Gorączka w El Pao”; KONIN — Energetyk: „Długa noc 1943 r.”, Górniki — nieczynne; KOSCIAN — „Daleki ukochny”; KROTOSZYN — „Chleb i róża”; LESZNO — „Młodzieńcza miłość”; MIĘDZYCHÓD — „Postrach kobiet”; NOWY TOMYŚL — „Salwa o świecie”; OBORNKI — „Wieczór kawalerski”; OSTROW — Roma: „Skłócenie z życiem”, Słońce: „Komedianty”; OSTRZESZÓW — „Jak zabić starszą panią”; PILA — „Wyrok”; PLESZEW — „Prolog”; RAWICZ — „Proszę za mną”; ŚREM — nieczynne; ŚRODA — „Gwiazdy nigdy nie umierają”; SZAMOTUŁY — „Słońce świeci dla wszystkich”; TRZCIANKA — nieczynne; TUREK — „Dziś”; WAGROWIEC — „Półgłówek”; WOLSZTYN — „Siódme niebo”; WRZEŚNIA — „Ruda Julka”.

Radio

WTOREK

WARSZAWA I: 7.25 — Muzyka: 8.05 — Audycja dokumentalna o GPR-ze; 8.50 — Korespondencja z zagranicy; 9 — Dla dzieci; 9.40 — Dla przedszkoli; 10 — Utwory kompozytorów radz.; 11 — „Nowy rozdział” — fragm. pow. W. Bredla; 11.20 — Z cyklu: „Wies tańczy i śpiewa”; 11.50 — Z cyklu: „Rozdźwięk a dziecko”; 11.55 — Komunikat o stanie wód; 12.15 — „Rolnicy kwadrans”; 12.45 — „Na swój skąd nute”; 13 — Koncert sol.; 13.30 — Mel. operetkowe; 14 — Aud. opracowana na podstawie materiałów nadesłanych przez UNESCO; 14.30 — „Radiostacja harcerska”; 14.45 — Piosenki kompozytorów pol.; 15.10 — Gitar i piosenka; 15.30 — Przekrój muz. tygodnia; 16.05 — Nad kartami poetów; 16.35 — Koncert zyczeń; 17.35 — Tyg. tel. Red. Spół.; 18.10 — Radiostacja młodości; 18.40 — Publicystyka międzynarodowa; 18.50 — Kurs nauki jęz. ros.; 19.05 — Koncert Orkiestry PR; 20.25 — Sport; 20.30 — Słuchawisko pt. „Złoty sznur”; 22 — Gra Orkiestra Tan. PR.

Wiadomości: 5, 6, 7, 8, 12.05, 15, 17, 20, 23.

POZNAN: 7.50 — Muzyka: 8.35 — Kurs nauki jęz. ang.; 8.50 — Strauss: Róża południa; 9 — Gra Polska Kapela pod dyr. F. Dzierżanowskiego; 9.30 — Przegląd prasy literackiej; 10 — Z cyklu: „Portrety literackie”; 11 — Koncert muzyki poważnej; 12.45 — Wzduż i wszędy: rynek świata; 13 — Wirtuoz muz. rozr.; 13.25 — „Faraon” odc. 56 powieści B. Prusa; 13.45 — John Adison: Suita z baletu „Car te blanche”; 14.45 — Publicystyka międzynarodowa; 15 — Ellis: Wiązanka mel. „Dla panny młodej”; 15.10 — Piosenki St. Moniuszki wykon. Chór Rozgłośni Wrocławskiej PR; 15.30 — Dla dzieci; 16.25 — Sport; 16.40 — Dla dzieci; 18 — Koncerty związkowe; 18.20 — Siu chaczę pisać — my odpowiadamy; 18.35 — Uniwersytet Radiowy; 19.30 — Rozmowa z ministrem kultury i sztuki, T. Galińskim; 19.45 — Modest Mussorgski: „Borys Godunow” — opera; 21.27 — Sport; 21.40 — d. c. opery.

Wiadomości: 5.30, 6.30, 7.30, 8.30, 12.05, 16, 17.50, 18.30, 21, 23.50.

Telewizja

KATOWICE: 17 — Kalendarz sportowy; 17.30 — „Aktualności”; 18.30 — Podwodne przygody.

Dla waszych dzieci

9 bm. gromada Bukownica w pow. Ostrzeszowski wpłaciła na SFBS kwotę 55.598 zł co stanowi 101,2 proc. Nie można tego powiedzieć o takich gromadach, jak: Doruchów i Ostrzeszów, które nadal należą do opieszaleń. Czekamy również na Czajkowskiego, bowiem plan swój wykonać powinno w 100 proc. tym bardziej, że w tym roku budować się tam będzie nową szkołę podstawową. (hp)

Słodki „Rywal”

Leszno znane jest przede wszystkim ze sportu żużlowego, szybownictwa i smacznych cukierków. Te ostatnie produkuje jeden z większych zakładów tego miasta — Fabryka Cukrów „Rywal”. Stodkie wyroby leszczyńskiej fabryki mają wielu amatorów nie tylko w Polsce; do tradycyjnych już odbiorców „Rywala” należą: ZSRR, NRD, NRF, Szwecja, Anglia, Francja, Arabia Saudyjska. Ogółem około 10 proc. wyrobów wysyła on zagranicę. Trzeba przy tym dodać, że produkcja eksportowa mogłaby być znacznie większa, gdyby fabryka otrzymywała odpowiednią ilość opakowań. Zagraniczni odbiorcy stawiają bowiem jako jeden z warunków: estetyczne, ładne opakowania.

Mają oni zresztą nie tylko takie żądania. W jednym wypadku chodziło o... słone cukierki. Produkuje się je dla odbiorców z Arabii Saudyjskiej. Ponoć dodana do cukierków sól zmniejsza pragnienie.

Ale wróćmy do spraw fabryki. „Rywal” jest jedyną w kraju fabryką nastawioną wyłącznie na produkcję cukierków mlecznych. O tej specjalizacji zadczydowało zaplecze. Powiat leszczyński ma charakter rolniczy i w związku z tym fabryka ma zapewnioną stałą dostawę mleka. Dziennie przerabia się kilka tysięcy litrów. Mimo starych na wykończeniu pomieszczeń, pamięlających jeszcze czasy „Canolda”, fabryka staje się coraz bardziej nowoczesna. Cała produkcja jest zmechanizowana.

„Rywal” zapewnia pracę wielu mieszkańcom Leszna. Około 70 proc. załogi stanowią bowiem kobiety. Oto jedna z „rywalek” przy maszynie do zawijania cukierków. (ml)

Fot. — M. Idziorek

Nowe agronomówki

Dział już agronomówka w Mikstacie (pow. Ostrzeszów), która spełnia swoje zadania. Rolnicy coraz więcej korzystają z fachowych porad agronomów. Widać również zainteresowania w uprawianiu kukurydzy. Jednym słowem potrzeba budowy nowych agronomówek jest całkowicie uzasadniona.

Widząc tę potrzebę władze powiatowe czynią starania, by przyspieszyć budowę dalszych agronomówek. W roku bieżącym budowane będą agronomówki w Bukownicy i Kuźnicy Grabowskiej. Szczególnie dobrze spełni swoje zadania agronomówka w Bukownicy. Jest to gromada o bardzo dobrej ziemi, gdzie można będzie poprawić uprawę roślin oleistych.

Obecnie wydział rolnictwa i leśnictwa przygotowuje dokumentację techniczną dla budowy dalszych agronomówek w przyszłym roku. Wybudowana zostanie agronomówka III typu w Doruchowie (w agronomówce tej będzie miał siedzibę zootechnik, lekarz weterynarii, agronom i mała lecznica weterynaryjna). Druga zostanie wybudowana w Grabowie (II typ — agronom i zootechnik). Trzecia agronomówka wybudowana będzie w Sklarce Przysz. z siedzibą dla agronoma. (hp)

Konkursy dla oszczędnych

Spółdzielnie Oszczędnościowo-Pożyczkowe w województwie poznańskim ogłosiły ostatnio dwa konkursy pod hasłem: „Million kobiet oszczędza w SOP” i „Młodzież wiejska oszczędza w SOP”. Termin przystąpienia do tych konkursów upływa z końcem maja br., podsumowanie wyników przewiduje się pod koniec czerwca. Dla woj. poznańskiego przeznaczają się 1.200 nagród na ogólną sumę 700 tysięcy zł.

Do 10 kwietnia br. SOP zorganizowały już 527 zespołów kobiecych (prawie 7 tysięcy uczestniczek) i 105 zespołów młodzieżowych. Konkurs cieszy się dużym zainteresowaniem.

Warto przytoczyć, że ilość książeczek oszczędnościowych na wsi wzrosła w roku 1961 z prawie 48 tysięcy do 99 tysięcy. A wkłady oszczędnościowe zwiększyły się z 223 do 320 mln zł. Do końca marca br. rolnicy wielkopolscy założyli ponad 14 tysięcy nowych książeczek oszczędnościowych. (emp)

Pieniądze dla Kościana

Z braku tysięcy — niszczą miliony

Wiele się ostatnio słyszy o potrzebie oszczędności finansowych i rozsądnej gospodarce inwestycyjnej. Lecz często nieracjonalna oszczędność przynosi gospodarce narodowej straty zamiast zysków. Z taką źle pojętą oszczędnością finansową ma do czynienia społeczeństwo Kościana.

Od dłuższego już czasu obserwuje się tu niszczenie poważnej inwestycji komunalnej. Chodzi o nowo budowany piec gazowniczy, który od trzech lat czeka na wykończenie i oddanie do eksploatacji. W budowę tego obiektu włożono poważną sumę, 2,5 mln zł, do ostatecznego wykończenia zabrakło jednak 300 tys. zł.

Zapotrzebowanie na gaz w Kościanie co roku wzrasta. To też Prezydium MRN zainicjowa-

wało w 1958 r. budowę nowego pieca gazowniczego. Już w rok później przerwano ją — gdyż okazało się, że na wykończenie i oddanie obiektu do użytku zabrakło tych 300 tys. zł. Do uruchomienia pieca potrzeba jeszcze zainstalować wózki do węgla, urządzenie do transportu koksu oraz pompę do wody amoniakalnej. Urządzenia te są, brak jedynie funduszy na ich zainstalowanie.

To dziwne, że odpowiedzialne czynniki tak obojętnie przyglądają się niszczeniu obiektu, który już dawno mógł służyć jako koszt swojej budowy. W dodatku Kościan stał się jeszcze wobec groźby utraty dopływu gazu. Stare piecy w każdej chwili grożą awarią. Dalsza produkcja gazu przez „Zemerytów” jest obliczona na kilkanaście dni.

Na tym nie koniec. Wykonawca robót — Przedsiębiorstwo Budowy Gazowni w Warszawie zawiadomiło MPGK, że w wypadku niepodpisania umowy i rozpoczęcia prac do 30 kwietnia skreśli ono wykonanie tych prac w bieżącym roku. A więc powstaje niewesoła perspektywa dalszego niszczenia obiektu.

Mieszkańców Kościana denerwuje taka opieszałość instytucji, od których zależy losy miejscowej gazowni. Nie sądzę, by winnych szukać tylko w Kościanie. Decyzja zależy bowiem również od władz wojewódzkich, które mogą przydzielić owe 300 tysięcy zł.

Pleszewskie zobowiązania

Załoga Pleszewskiej Fabryki Aparatury dla uczczenia święta 1 Maja oraz V Kongresu Związków Zawodowych, zobowiązała się przedterminowo wykonać tegoroczny plan produkcji globalnej uzyskując do datkową wartość 495 tys. złotych.

Pracownicy Pleszewskiego Przedsiębiorstwa Przemysłu Terenowego podjęli się uporządkować tereny zakładu, założyć zieleńce na rynku w Choczku oraz podjęli szereg zobowiązań produkcyjnych. Ogólna wartość wyraża się sumą 179.200 złotych.

Załoga Pleszewskich Zakładów Wyrobów Papierowych zobowiązała się m. in. do uporządkowania ogrodu i przygotowania go do imprez kulturalno-oświatowych, uporządkowania terenów zakładu i miejsc pracy. (hs)

Kadrowe problemy „dwójki”

W tym, że inwestycje towarzyszące nie dotrzymują jeszcze kroku kluczowym przedsięwzięciom inwestycyjnym nie trzeba obecnie nikogo przekonywać. Nie wszyscy jednak zdają sobie sprawę z tego, w jaki sposób dysproporcje takie nakładają harmonię życia w ośrodkach silnie uprzemysłowionych.

Przykładów na poparcie powyższego twierdzenia można podać wiele. Pozostanmy przy jednym, na pozór nie dość typowym:

Godzina 17, przed okienkami Urzędu Pocztowego Konina 2 długi sznur ludzi, ogonek rośnię. Na załatwienie zwykłej formalności — nadanie listu poleconego, lub paczki, czekać trzeba nieraz bardzo, bardzo długo.

Jaka jest przyczyna tego stanu rzeczy? Otwarty w 1960 r. w Nowym Koninie Urząd Pocztowy, zwany popularnie „dwójką” dawał sobie początkowo doskonale radę z obsługą swych klientów. W ciągu 2 lat przybyło jednak osiedlu kilka tysięcy nowych mieszkańców, podczas gdy w tym samym

czasie liczba pracowników poczty nie zwiększyła się. Ten sam szczupły personel musi podążać za zwiększonymi zadaniami. Zeby nie być gołosłownym, kilka liczb: w 1960 r. okienka pocztowe „dwójki” przyjęły około 6 tys. listów poleconych, a w 1961 r. już 18 tys. szt. Analogicznie w paczkach: 1960 r. — nadano 800 — w 1961 r. — 3.600 szt. Liczba wysłanych przez urząd telegramów podskoczyła z blisko 1500 w 1960 r. do 2200 w 1961 r. A więc średni, przymusowa wydająca na jednego pracownika poczty zwiększyła się w „dwójce” trzy razy.

Nie trudno więc teraz stwierdzić, gdzie tkwi główna przyczyna długich kolejek na poczcie. Kierownictwo urzędu, obsługując narastającą niemiłosiernie na dzień frekwencję interesantów, zwracało się do swych władz nadrzędnych o pomoc.

Chodziło o zwiększenie liczb etatów, szczególnie dla okienek, tak aby można było przesunąć czas ich urzędowania z 18-tej na godz. 21. Jak dotychczas w sprawie tej panuje niepokojąca cisza.

Wydaje się, że czas już zająć się poważnie koniną „dwójką”. Przeanalizowanie uzupełnienia obsady kadrowej okienek i ekspedycji, centrali telefonicznej i działu doręczania nie da się odkładać w nieskończoność. Rozrastający się Nowy Konin wyznacza placówce pocztowej poważne obowiązki również na najbliższą przyszłość. Warto chyba o tym pamiętać.

Z. MYŚL

Troski załogi z Ostrzeszowa

Racjonalizatorzy mają głos

Klub Racjonalizacji i Postępu Technicznego przy Ostrzeszowskim Przedsiębiorstwie Przemysłu Terenowego ma w swojej pracy dobre wyniki. Rozwojowi tego Klubu sprzyja posiadanie własnego lokalu, w którym mieści się nowoczesna biblioteka techniczna. W każdy czwartek są dyżury doradcy technicznego oraz czynna jest biblioteka. Klub ten organizuje częste zebrania z załogą, na których dyskutuje się na tematy fachowe, korzystając z pomocy specjalistów. Np. na temat silników elektrycznych wygłosił wykład pracownik naukowy katedry maszyn elektrycznych Politechniki Poznańskiej.

Liczba członków Klubu Racjonalizacji wynosi 25 osób i stale wzrasta. W ubiegłym roku pracownicy OPPT zgłosili 28 wniosków racjonalizatorskich, współpracowali przy uruchamianiu nowej produkcji. Na wojewódzkiej wystawie postępu technicznego członkowie klubu wystawili trzy eksponaty: automat do produkcji zastrząsk krawieckich, silniki elektryczne w wykonaniu morskim i schematy przycisków sterowniczych dla okrętownictwa. W końcu ub. r. rozpisano dla załogi konkurs racjonalizatorski, który wygrał Edward Mikołajczyk. Staraniem dyrektora i klubu zorganizowano też kurs czeladniczo-mistrzowski z branży elektrotechnicznej i ślusarskiej.

W tegorocznym planie pracy przewiduje się dalsze konkursy. Upowszechniać się będzie czytelnictwo prasy i literatury technicznej oraz różne formy podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

Klub wspólnie z dyrekcją pracował nad sprawą uporządkowania gospodarki surowcowej. (hp)

Pleć się, pleć wiklino

Interesującą wygląda ta wiklinowa, w której bodega jednym mężczyzną jest wykładająca. 27 kobiet jednej zmiany na wagę słucha jego wyjaśnień na temat plecenia koszy. Zgrabne kobiety „robią” cuda. Największe postępy w nauce czynią Anna Skórza, Genowefa Stróżynska, Wanda Okuch i 58-letnia Teresa Skolasa. Ich estetyczne wyroby z galanterii wiklinowej na pewno znajdą chętnych nabywców w sklepach czarnkowskich.

Nauka na kursie wikliniarstwa trwa 3 miesiące. 6 bm. rozpocznie się drugi taki kurs. Teraz nauka odbywa się na dwie zmiany. Państwowe Przedsiębiorstwo Leśnictwa i Produkcyjnego Wyrobu „Las” w Czarnkowie przeprowadzi ogólnie 5 kursów. Kursy są bezpłatne, kursantki otrzymają wynagrodzenie za swą pracę.

Inicjatorem akcji szkolenia kobiet jest Wydział Zatrudnienia Prezydium PRN, który licząc na zajęcie się pracą chałupniczą, w wikliniarstwie tym sposobem rozwiązał problem zatrudnienia kobiet.

Instruktor szkolenia koszykarski Edward Misiak opowiada, że na te wyroby (np. koszy jest 10 rodzajów) istnieje duże zapotrzebowanie w kraju i za granicą. Wysyłamy je między innymi do Holandii, Ameryki i NRF.

Poprzednio przeprowadzał podobny kurs w Kaszchorze powiat Wolsztyn. Kobiety pracują tam w domu. Mogą przy tym zarobić 1000—1500 zł miesięcznie. Wkrótce po ukończeniu tego kursu jest uczestniczką p. Kazimiera Bystyn zarabiała przeciętnie 2.500 zł miesięcznie. (jn)

Zart dnia

Świąteczna gościnność